

BELLPUIG

ARTÀ

PRENSA
CADA

21 JULIOL 1990 n° 30

-VI ÈPOCA- ANY XXXI REVISTA QUINZENAL

(150 pts.)

p
r
e
s
u
p
o
s
t

m
u
n
i
c
i
p
a
l

Activitat en el camp de maniobres

La decisió dels regidors de l'oposició de fiscalitzar l'actuació de la majoria municipal en la qüestió de la disciplina urbanística no mereix més que elogis i, sobretot, un: és la primera vegada en tres anys que l'oposició PP-CDS exerceix una de les seves funcions sagrades i, per molt o poc o gens que hagi incomodat la majoria, s'ha de saludar amb respecte. Era hora.

Però la felicitació s'ha de deixar en suspens, perquè una actuació com la que creim que mereix aquesta salutació, ha de ser clara en els seus objectius i, per ara, només es veuen ombres.

Ombres com el caràcter d'improvís amb què s'ha partit a revisar expedients. La llista que voldria facilitar l'oposició, però que no facilita, és sabuda i fa pensar si s'ha esperat a certes obres, de certes persones. O sigui que no és triar a sort, o dur-ho arreu. I això fa olor.

Ombres com el secretisme. No es pot jugar amb amagar informació. O es tenen evidències d'irregularitats o no se'n tenen. Si es diu que se'n tenen, s'han de denunciar, tot d'una. Guardar-se aquesta informació desvirtua la bondat de les intencions: no interessa la disciplina urbanística, sinó altres coses, des del xantatge polític al·l'interès exclusivament electoralista. I això fa olor.

Ombres com llançar acusacions sense proves. Ja se sap que acusar els que administren el poder té bona acollida; però no aportar proves sobre les quals es fonamenta l'acusació pot ser explicable en certa classe de periodisme, però mai no serà bona targeta de presentació per a un polític seriós. Les proves són imprescindibles. O

no n'hi ha, i s'ha de callar, o n'hi ha i fent-les públiques es farà el gran servei.

I ombres, sobretot, en la por a les conseqüències de les pròpies iniciatives. Si es denuncia una irregularitat, s'ha denunciat i enhorabona per la prova de civisme. Però cal donar pit a la mala cara dels afectats. I sembla que això es mercadeja. És molt difícil denunciar sense denunciar: és com quadrar un cercle. I si a l'oposició li és atractiu denunciar ha d'assumir allò que no és tan favorable, o sigui, les iras dels afectats.

Però deixar en suspens, com hem dit, la felicitació no impedeix veure en aquesta acció de l'oposició allò que té de positiu.

La majoria haurà d'aclarir si hi ha o no deixadesa en les irregularitats denunciades o si, com replica, es tracta d'aquelles obres que per naturalesa són difícils de controlar.

La majoria haurà d'afrontar una acusació d'amiguisme; però té a favor el fet més lògic en un joc d'acusacions: la prova l'ha d'aportar qui acusa.

Però sobretot la majoria ha de prendre consciència que hi ha una oposició que no renuncia a les seves funcions fiscalitzadores i de control i que, en conseqüència, ha de fer el cap viu. Ells sabran si això implica un canvi o si són maniobres per incomodar-los.

Compàs d'espera, per tant. O càrrega de profunditat, o focs d'artifici. Sigui quin sigui el desenllaç, algú en pot sortir escaldat.

Clínic Artà

CONSULTORI MÈDIC

Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre

C/. Ciutat, 39
☎ 56 22 37
07570 ARTÀ

Revista quinzenal
Núm. 30, 21 juliol 1990

Redacció i Administració:
Rafel Blanes, 10. Artà.
Tel. 835033 (contestador automàtic)
Dipòsit legal: PM 57-1969.

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, G. Bisquerra, S. Conesa, M. Dalmau, A. Esteva, M. Gelabert, A. Genovard, P. Ginard, S. Ginard, R. Umbert, M. Mestre, J. Morey, A. Muñoz, C. Obrador, A. Picazo, J. Sureda, S. Tous, B. Tous.

Administració:

G. Bisquerra, C. i C. Guerrero, Mª A. Sureda, A. Vives.

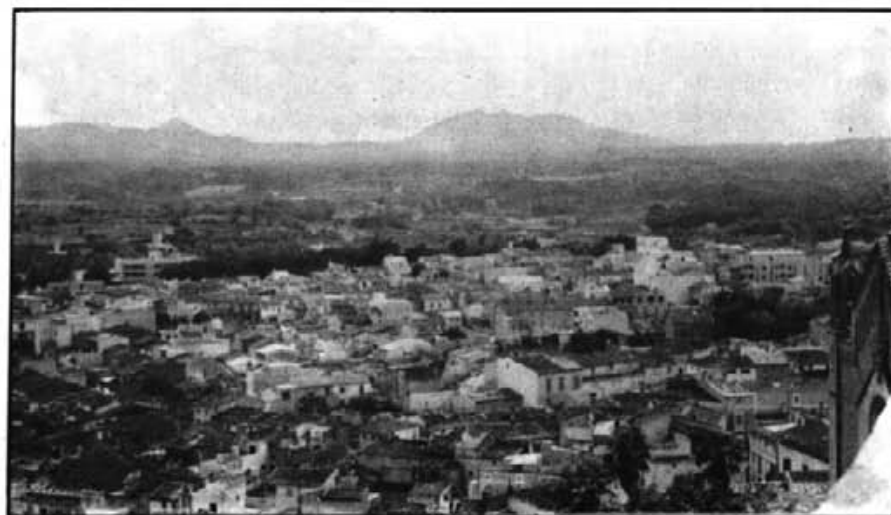
Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Imprimeix: Gràfiques Llevant. Ciutat, 55. Artà. tel. 562604

Més de cinc-cents milions de pessetes

Pressupost municipal de 1.990: inversions històriques

A la sessió plenària del dimecres dia 11 va ser aprovat el pressupost municipal per al present any, per la qual cosa ha deixat de tenir validesa el que regia provisionalment que era el de l'any anterior. En atenció a la importància que té aquest document per a la vida municipal Bellpuig volgué celebrar una trobada amb representants dels quatre grups polítics i contrastar les seves posicions. A l'hora de fer-lo (dimarts dia 10) el representant del Partit Popular, Joan Sureda, ens va comunicar que el seu grup no volia fer cap declaració prèvia al plenari. També ens va anunciar la inassistència, per ocupacions personals, del representant del CDS. Només amb els del PSOE i dels Independents, era evident que no podia celebrar-se el contrast. Per això ens limitarem a recollir l'opinió dels que sí volien fer una manifestació sobre el pressupost. Atès

que la majoria l'havia preparat conjuntament, l'opinió va ser compartida: "es tracta d'un pressupost molt important pel seu volum i perquè es faran unes inversions històriques. Com va dir l'opo-

sició en Comissió Informativa, 'quedarà un poble de cine'". Per a més informació, doncs, us remetem a la crònica del plenari.

Les xifres del pressupost municipal d'enguany.

El pressupost ordinari puja a 503.000.000 de pessetes. A aquesta xifra cal afegir-hi una altra de 39.354.163 pts que és l'habilitació del remanent del pressupost del 89.

El capítol d'ingressos es desglosa així:

1.- Imposts, taxes i preus públics.....	120.915.362	24'03 %
(Aquesta partida es recapta a Artà)		
2.- Contribucions especials.....	45.000.000	8'94 %
(Correspon a les milleres a la Colònia)		
3.- Ingressos patrimonials.....	6.440.000	1'28 %
(Inclou qualque compensació urbanística)		
4.- Transferències corrents.....	55.000.000	10'93 %
(Provenen de l'Estat)		
5.- Transferències de capital.....	219.144.638	43'56 %
(Subvencions i ajudes)		
6.- Crèdits i emprèstits.....	56.500.000	11'23 %
(Deute que es contrauria per atendre l'aportació municipal a les inversions parcialment subvencionades)		
Total.....	503.000.000	100'00 %

Les despeses poden desglosar-se així:

1.- Despeses corrents.....	197.354.163	39'24 %
(Corresponen a Personal, Manteniment, etc.)		
2.- Inversions.....	305.645.837	60'76 %
(Veure'n relació a part)		
Total.....	503.000.000	100'00 %

A la partida d'inversions s'hi afegeix l'habilitació del pressupost de l'exercici passat per la qual cosa l'import destinat a inversions passa a 345.000.000 de pessetes. La relació d'inversions que segueix és únicament d'aquelles que tenen un import de 2.000.000 o més. No és, per tant, completa però explica com s'invertirà més del 95 % del total:

120.000.000	Projecte i obres de proveïment d'aigua potable i sanejament, a la Colònia (1ª fase).
35.000.000	Pla d'Embelliment dels carrers de Montferrutx.
3.200.000	Pla d'Embelliment dels carrers de la Colònia
11.300.000	Edifici municipal a la Colònia.
50.000.000	Cobriments de la pista poliesportiva (1ª fase).
38.000.000	Piscina i 2ª pista al poliesportiu.
13.700.000	Descongestió síquia (sortida Abeurador avall).
12.500.000	Teatre Municipal a Na Batlessa, obres (1ª fase) i projecte.
9.500.000	Equipament informàtic.
7.600.000	Asfaltat de carrers.
6.000.000	Bombeig de les residuals que vessen cap a Es Revolts.
5.000.000	Contribució a l'ampliació de la Residència.
4.000.000	Nous reemissors de TV per poder captar les privades.
2.600.000	Adquisició d'un vehicle Dumper.
2.500.000	Milleres a Sa Central.
2.500.000	Restauracions a Ses Païsses.
2.400.000	Il·luminació nova a Ses Pesqueres.
2.000.000	Obres de remodelació de la plaça de S'Almudaina.

Opinió

Un document decisiu

Es diu que el debat del pressupost municipal és el més important de cada curs polític. La majoria d'actuacions polítiques municipals vénen dissenyades pels seus límits econòmics, fixats en el pressupost i en conseqüència aquest document esdevé la clau de volta de les aspiracions i frustracions polítiques d'administradors i administrats.

Deixant de banda el fet que la qüestió de normativa urbanística, en comptes de la política pressupostària, podria reclamar part del protagonisme, podria ser útil assenyalar alguns aspectes interessants ara que s'ha produït el plenari d'aprovació.

Té molta raó el regidor del PP quan diu que el mes de juliol és molt tard. En té tanta com el senyor Batle quan li recorda el que és el punt neuràlgic: **els Ajuntaments no tenen llibertat absoluta a l'hora de confeccionar el seu propi pressupost.** Sempre que vulguin fer-lo realista, és clar. Primer s'han d'aprovar els de l'Estat, saber les aportacions estatals. També les possibles injeccions, via subvenció, que poden arribar d'altres entes supramunicipals. És incòmode deixar de banda aquestes limitacions i elaborar un pressupost a principi d'any a partir de suposicions: mai no te'n podràs fiar i els esclats poden ser descomunals. S'ha d'escollir entre fer-lo prest, però poc fiable, o fer-lo quan es tinguin les dades suficients.

Però la importància és enorme i sorprèn l'escàs grau de coneixement que en solen tenir no tan sols els ciutadans, que és lògic, sinó fins i tot els regidors. És un tema tan complex i que requereix tanta atenció que moltes vegades els edils no disposen de temps per aprendre-s'ho. O no en són capaços, qui sap. Es sol deixar en mans dels tècnics, o sigui dels funcionaris. I és aconsellable que els autors de l'esborrany del pressupost siguin els homes d'Intervenció: la seva proverbial prudència estalvia esglais posteriors; però el polític de talla es manifesta en l'acabat i el perfeccionament del pressupost i, sobretot, **en la comprensió clara dels conceptes i partides i la seva real incidència en la vida econòmica dels contri-**

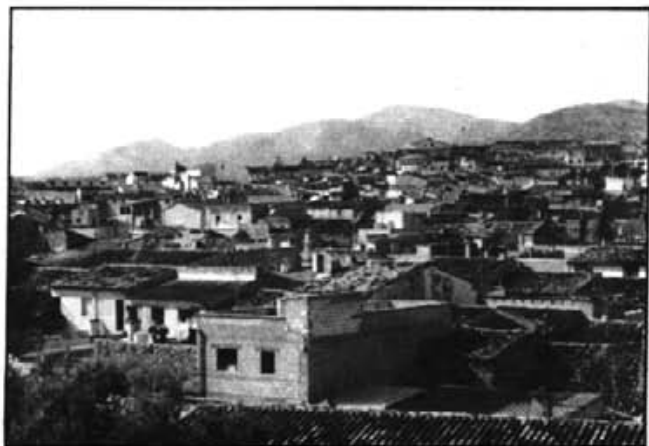

buents i en el progrés de la comunitat. L'opció d'un regidor del CDS de reduir inversió (o serveis, hagués pogut afegir) toca un punt vital i concreta una de les dues orientacions possibles i decisives. Per una banda un pressupost desinflat tot i que els serveis o les inversions siguin escasses, o un pressupost arriscat i a vegades feixuc, però amb contrapartida d'uns serveis a disposició dels ciutadans i inversions que apugin la qualitat de vida en el municipi. Dit amb exemples: si el poble prefereix no pagar l'asfalt dels carrers, la pista poliesportiva i no tenir aquests serveis, o si creu que els serveis s'han de tenir i, lògicament, s'han de pagar. Són dues opcions tan respectables com distintes entre si. O un poble de mínims, és a dir, eternament deficitari en serveis, o un poble amb ambicions de qualitat de vida. En el plenari de dia onze es repetia la cita anual amb aquesta disjuntiva.

El que no es pot fer és dividir els ingressos pel nombre d'habitants i dir que toca a tant cada un. Això sempre fa por; però sobretot és una falsedat. I si l'argumenta un regidor és, a més, un pecatot de primera. Torna a haver-hi una doble opció: forçar un poc la recaptació interna per aconseguir-ne molta més d'externa. No sol haver-hi subvencions al cent per cent, sempre hi cal una aportació municipal: la relació entre aquestes dues aportacions defineix si el propi esforç val o no la pena. Sempre amb els ulls sobre el que suposen les inversions: o serveis o instal·lacions. Si no es fes la depuradora, per exemple, no n'hauríem de pagar la meitat. Però no ens en donarien l'altra meitat ni tendríem la depuradora. Com sempre, s'ha de triar sense remei.

I ja se sap que triar és la gran prova. Els polítics es defineixen per les tries que fan i per la gestió posterior, que condueix a resultats. Però primer triar, tenir clar què es vol, què convé i què costa tenir-ho.

Jaume Morey Sureda

Plenari del dia 11 de juliol

Primera sessió ordinària de l'any que correm

El primer punt, com és habitual, era l'aprovació d'actes anteriors que ho foren per unanimitat. El plat fort eren els pressuposts, que s'allargaren fins a les tantes.

El segon punt era retre un petit homenatge a qui ha estat més de 45 anys funcionari de La Sala, en Joan Lliteras, de Sa Canova. Se li féu obsequi d'un rellotge i el nou jubilat digué que si hagués estat en actiu hauria estat més oportú un despertador, però que ara ja no el necessitava. Va dir adéu amb una glosa, amb la qual s'oferia per a sempre que l'hagin de mester...

En el tercer punt, que eren els pressuposts, es va produir el que en la nostra modesta opinió ha estat la millor actuació del Batle a la Sala de Sessions en els tres anys que du. Exposà molt clar i espinzellat les diferents partides del pressupost municipal. Excusam de fer-ne menció perquè a part en publicam un extracte. Després el Sr. Pastor va demanar que pel bé del poble el votassin favorablement i acte seguit donà la paraula als de l'oposició perquè hi diguessin la seva.

El regidor Payeras va dir que l'onze de juliol no era el moment de presentar els pressuposts, que això s'hauria de fer al desembre o com a màxim el gener. Afirmà que no podien votar a favor. Digué al Batle que havia anomenat la Comissió Informativa unes quantes vegades i ell deia que no era tal perquè no els havien informat de res. També va dir que els impostos havien pujat un 10% i el Batle havia dit que no havien augmentat.

Contestà el Sr. Pastor aclarint perquè els números no coincidien: ara hi ha algunes partides que l'any passat eren taxes i que a causa de la nova Llei d'Hisendes Locals han passat a ser impostos. Afegí que la previsió era de recaptar per impostos sols unes 400 mil pessetes més que en el 89. Agrafà al regidor Payeras que estigués d'acord amb les inversions. També digué que seria del seu gust poder presentar el pressupost a principis d'any però que aquest està supeditat a les subvencions que es concedeixen i fins a mitjan exer-

cici no se'n té una quasi seguretat.

En Payeras digué "Vosaltres deis que no augmenten els impostos, però si mirau els rebuts comprovareu que d'un any a l'altre hi ha una sucosa diferència". Contestà n'Hernández, dels Independents, dient "Convé mirar per on es perden aquests doblers que es cobren més, ja que a la caixa de la Vila no hi compareixen".

Prengué la paraula n'Amorós, del CDS, dient al batle "Ets un pillo, en el més bon sentit de la paraula, Ens convoques a unes Comissions Informatives i no ens informes de res, sols ens demanes si tenim alguna proposta i no ens expliques res del que avui aquí has exposat". Afegí que Artà té uns impostos de 25 mil pessetes per persona que el feia un dels pobles més gravats de Mallorca. "Dels 345 milions que voleu invertir, la Vila n'ha de pagar 40 i són molts. El que s'ha de fer és reduir inversió". Per acabar va dir "M'he estudiat molt aquest pressupost i no he pogut veure la quantitat que es destina a festes" Contestà el Sr. Llodrà, que actuava de secretari, i aclarí que hi figurava a la partida "Otros gastos de funcionamiento", i que són uns deu milions en tot l'any.

Aprofitam l'avinentsa de la petita intervenció del secretari per demanar per a què serveix adherir-se a la campanya de normalització lingüística promoguda pel Govern, el Consell i l'Obra Cultural. Recordau, edils artanencs, que normalitzar és escriure en la mateixa llengua que xerram, no usar-ne una per escriure d'imposada per raons i mètodes que no vénen al cas.

Votaren a favor dels pressuposts els Independents i els del PSOE que havien al·legat estar-hi totalment d'acord.

El quart punt era altra volta el cas urbà d'Artà. Ara s'hi afegeixen unes restes de solars de la plaça del Progrés i un trocet just arran del pou de la vila, a Costa i Llobera. També amb aquesta modificació s'obligarà als edificis de nova construcció que la seva situació ho permeti, a construir un aparcament subterrani.

El regidor Amorós anuncià el vot favorable del seu grup. El regidor Sure-

da anuncià el negatiu del seu perquè ho consideraven un retard per a les NNSS.

Com que aquest plenari era ordinari, hi havia precís i preguntes. El Batle sols volgué contestar les fetes reglamentàriament, és a dir, per escrit i anticipadament.

La primera fou si s'havia demanat permís per arreglar la plaça de S'Almudaina. El Batle digué que n'havia parlat amb el Director General d'Obres Públiques i que per no ser una edificació no cregueren necessari demanar permís.

La segona era a veure quan contestarien l'informe que havia demanat fa més d'un any Obres Públiques. El Batle digué que feia uns vint dies que havien contestat.

N'Amorós demanà quin era el pressupost de la Residència i quin fou el resultat de l'any passat i a veure perquè no es duen a plenari si els Estatuts diuen que seran aprovats pel Consistori. El Batle contestà que el pressupost de l'any passat fou de 14.429.967, amb un superàvit de 61.000 pts. Que per enguany el pressupost era de 16.500.000 pts i que pensen presentar-lo a plenari. El regidor Sureda diu que ja no serà pressupost, sinó resultat comptable.

Una altra pregunta era sobre qui és el responsable de les obres il·legals, que ells n'havien detectades set i trobaven si el celador que costa prop d'un milió per venir un dia a la setmana no seria millor que fos un d'Artà i hi seria sempre.

No poguérem continuar la nostra presència perquè les nostres obligacions laborals ens ho impediën. Fal·laven 20 minuts per a mitjanit i no sabem on es colgà en Gelat.

Tomeu Lliteras

Nota:

Per una avaria en el procés de paginació de BELLPUIG no ha pogut sortir puntual. Demanam disculpes als nostres lectors

Per un import total d'uns cent quaranta milions

Obres imminents al poliesportiu de Na Caragol

Obres imminents al poliesportiu de Na Caragol

La inclusió en dos plans distints d'ajudes per a instal·lacions esportives permetrà que el poliesportiu comenci a tenir ben prest el seu aspecte definitiu i uns serveis que cobriran molta demanda. Pista coberta, piscina semiolímpica i nova pista són els eixos d'aquestes obres que podrien estar acabades a principis del proper estiu.

El primer d'aquests dos plans és l'anomenat Pla d'Extensió de l'Educació Física als Centres Escolars en el qual intervenen, el Ministeri d'Educació i Ciència a través del Consell Superior d'Esports, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i l'Ajuntament d'Artà. La condició fonamental és que les instal·lacions a subvencionar siguin prop dels centres escolars perquè en puguin fer ús en la jornada lectiva. La resta de centres no propers hi tendran el mateix dret perquè el Pla és obert a tots els escolars. És obvi que sota aquesta condició na Caragol presenta una situació immillorable. El cost de la intervenció és de cent milions de pessetes, aportades per terços. Això vol dir que l'Ajuntament aportarà menys de 34 milions per rebre'n més de 66.

El segon pla és el Pla d'Equipaments Esportius del Consell Insular de Mallorca, amb una inversió de quaranta milions, aportada per meitat amb l'Ajuntament.

D'aquesta manera l'Ajuntament haurà d'aportar cinquanta-tres milions tres-cents mil pessetes, a pagar en dos pressuposts (el de 1990 i el de 1991), aportació que cobrirà amb un emprèstit. En rebrà, per tant, altres vuitanta-tres milions set-cents mil pessetes.

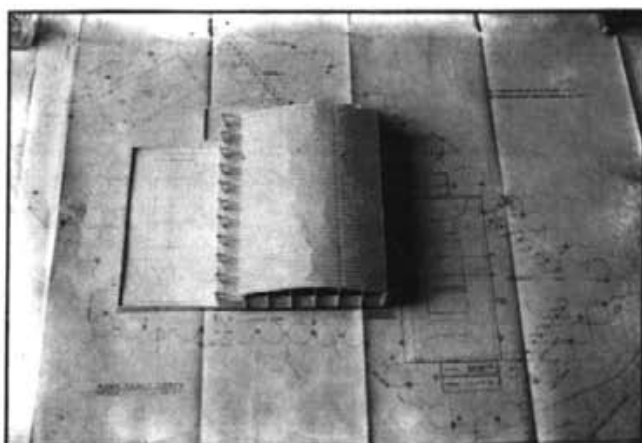
Quant a les obres l'arquitecte municipal ens n'explica les característiques mitjançant els plànols i la maqueta que s'hi adapta i que oferim fotografiats.

Pla d'Equipaments Esportius:

A través del Pla d'Equipaments Esportius del Consell Insular de Mallorca es faran les obres següents:

- Una nova pista poliesportiva reglamentària descoberta.
- Una piscina semiolímpica de 25 x 12'5, descoberta.
- Quatre pistes reglamentàries de petanca.
- Un recorregut perimetral d'un 200 m, amb arbres, per a footing, entrenament, etc. de terra batuda.

Maqueta i planol del futur poliesportiu cobert i ampliat

- Trenta places d'aparcament.
 - Il·luminació de tot el recinte.
- Aquestes obres s'iniciarien per la piscina. A la foto la veim situada a la part de dins de la finca, prop de l'accés pel camí de Can Canals. La resta estaria sotmesa a deixar pas per fer les que a continuació direm.

Pla d'Extensió de l'Educació Física

A més de la situació entre centres escolars, les dimensions del que ja hi ha fet han convertit aquest projecte en el que més s'adaptarà a l'esperit del Pla de tots els que es faran a Mallorca. S'ha de tenir present que aquestes dimensions permeten usar la pista en dos sentits. En el lògic, com a pista de competició, mentre que transversalment permeten l'ús simultani de tres pistes d'entrenament. Les obres s'espera que estiguin acabades en el mes de març del 91. S'hi farà:

- Cobriment de la pista, aplicació d'un nou paviment sintètic, afegit de graderies, il·luminació de tot l'interior, nous vestuaris al lateral i altres locals (magatzems per als distints col·legis, administració, etc) exigits pel Pla.

- En equipament: dotació d'espatlles. Mòduls de bàquet penjats a la trama de la coberta, electrònicament abatibles i fixos: tres jocs als laterals per a entrenament i un joc al longitudinal per a competició. Rails mòbils per a trepa amb corda. Un marcador i quatre minuters electrònics. Un mòdul de volley.

La coberta serà un sàndwich de planxa metàl·lica amb aïllament tèrmic al mig. Es sostindrà sobre un tramat de cavallets metàl·lics, habit-

ual en pavellons d'aquesta classe. La il·luminació natural serà pels quatre costats. Als laterals N i S, els curts, a base de vidres translúids, fixos i resistents. Als laterals E i O, els llargs, i en tota la seva longitud, amb vidrires mòbils que permetran el pas de llum i de la ventilació. Al lateral E (entrant pel carrer Pedro Amorós) hi haurà una balconada exterior (però d'accés interior) que permetrà obrir i tancar totes les vidrires amb tota comoditat i rapidesa, segons les exigències climàtiques. Al lateral de ponent i sobre la coberta de les dependències noves, hi haurà una llarga terrassa amb vistes a l'interior de la pista que es cobrirà, a l'actual de tennis i a la zona de la piscina. Tot això es pot apreciar a la foto dels plànols amb la maqueta. Aquests dos laterals llargs i oberts garanteixen la renovació de l'aire, aspecte problemàtic en aquests pavellons. Això s'afavorirà amb uns extractors estàtics per a evacuar el baf que es concentri a la part interior còncava de la coberta. La renovació d'aire serà contínua i per succió natural.

En estar acabades aquestes obres, i això s'espera que sigui a principis del proper estiu, l'aspecte de na Caragol haurà canviat radicalment. La zona esportiva estarà pràcticament acabada ja que només hi faltaria cobrir la piscina.

Póker d'asos

Amb aquest títol volem inaugurar una nova secció que consistirà a convidar al debat un representant de cada grup municipal perquè exposin la seva opinió sobre un tema que creguem d'interès i, alhora, poder replicar les opinions dels altres representants si és que així ho desitgen. La primera sessió no ha anat així com volíem. El representant del CDS no ha pogut venir. I el primer tema que havíem preparat (el pressupost) ha estat vetat pel regidor Sureda al·legant que l'endemà hi havia el plenari i el seu grup no creia oportú avançar cap comentari. Però hi havia un altre tema a debat en el qual sí que han volgut entrar els presents. Antoni Maria (PSOE), Miquel Pastor (Indep.) i Joan Sureda (PP). No és el póker sencer, però és una bona mà.

BELLPUIG.- No fa gaire el diari "Última Hora" publicava unes declaracions dels regidors Sureda i Amorós en què es feien retrets importants a la vigilància urbanística de la majoria. Les

podria concretar?

SUREDA.- Dèiem que falta control, que qualcú es preocupi que aquest embull de llicències s'aclareixi, que tothom sigui igual. Demanàrem deu expedients, i resultà que set eren obres sense permís, dues amb permís i una l'expedient era incomplet.

PASTOR.- Exagera moltíssim. Jo crec que aquestes proporcions no es poden extrapol·lar. Ni crec que els expedients sol·licitats fossin escollits a l'atzar, sinó que devíeu tenir indicis d'il·legalitat. Són obres, com ell diu, que es feien amb portes tancades i això és la prova que són males de controlar. Obres grosses i de nova planta, un 99% són legals i no solen cometre irregularitats, es controlen. Amb aquelles que hi sol haver problemes són les de reforma, males de seguir, obres petites i de menys importància, que en partir no es sap bé com acabaran... no són fàcils de detectar a no ser que siguin denunciades.

SUREDA.- Nosaltres no hem denunciat cap obra, però a causa de voler mirar l'expedient s'ha iniciat un expedient d'infracció, abans que nosaltres el vèssim. El que ens preocupa és que

l'equip de govern ho faci bé amb els permisos d'obra. N'hi ha en què l'abús ha estat tan gros que no veig manera de legalitzar-les. M'han dit que hi ha qualque propietari que diu que a l'Ajuntament li havien donat carta blanca.

PASTOR.- No és així.

MARIA.- Si és qui em supòs, jo el veig molt sovint i mai no m'ha comentat res.

PASTOR.- Deis que no denunciava cap obra, però el deure de qualsevol ciutadà, i sobretot si és un regidor, és informar de les irregularitats que s'observin. Si l'Ajuntament no ho sap, no pot intervenir...

SUREDA.- Per això ho direm a l'equip de govern.

PASTOR.- Això és una contradicció. Tu mateix dius que ja et trobares amb expedients d'infracció. Digueu, també, que vos proposàrem il·legalitats, i això no és cert.

(La qüestió es desvia una mica i pensam que convé reconduir el diàleg)

BELLPUIG.- Volíem recollir les acusacions de corrupció, amiguisme i enxufisme...

SUREDA.- Amiguisme i enxufisme, sí. Corrupció no ho hem dit: quan creguem que n'hi hagi, posarem una querrel·la, que està a punt però per ara no.

PASTOR.- Però no ho denunciava...

MARIA.- No denunciava qui fa la il·legalitat, sinó l'equip de govern.

SUREDA.- ...que ho tolera.

MARIA.- No, que ho ignora.

PASTOR.- Si dius que a tal lloc hi ha indicis, l'endemà hi haurà una inspecció. I això ho saps.

MARIA.- A la Comissió de Govern hi ha la carpeta d'expedients d'infracció i mai no es decideix per raó de qui és l'afectat.

PASTOR.- Hauràs de demostrar el que dius, i saps que no podràs. En canvi jo et podré demostrar el contrari.

SUREDA.- Tenim per demostrar-ho.

PASTOR.- Tu saps que és impossible disposar de tots els mitjans necessaris per controlar totes les obres, especialment les petites. Tu saps que les grans es controlen i si hi ha denúncies es detecten les irregularitats.

SUREDA.- No s'ho creu ningú a això.

PASTOR.- Seràs tu qui no ho creu.

BELLPUIG.- No podríem tenir la relació dels deu propietaris que heu revisat? Així tal vegada podríem...

SUREDA.- Sí, quan volgueu, però això no vol dir que els afectats d'enxufisme sigui cap d'aquests deu.

PASTOR.- Hauries d'exposar la llista de tots els que hàgim beneficiat amb la nostra actuació urbanística...

SUREDA.- Hem d'esperar una mica.

PASTOR.- ...i la de tots els que hàgim perjudicat intencionadament...

SUREDA.- Aquesta serà més bona de fer.

(Aquí la discussió es va acalorar una mica. Demanàrem serenitat i prosseguírem)

SUREDA.- A una comissió informativa d'urbanisme i sobre una obra d'en Xxx, el Batle ens va voler convèncer que es donàs el permís. Ens va dir que era una injustícia no donar-la.

(Xxx substitueix el nom d'una persona privada que hem cregut, amb l'acord dels contertulis, més prudent no reproduir ja que no ve al cas ni incideix en la qüestió de fons)

PASTOR.- Jo vaig dir que era il·legal i injusta per les circumstàncies concretes, que eren d'un canvi durant la tramitació, però que si havíem de complir la legalitat estricta i fer una injustícia ens havíem de banyar tots. I es va denegar, perquè era il·legal.

SUREDA.- Però l'endemà l'obra ja estava gairebé acabada...

PASTOR.- ...es va enviar una inspecció i es va veure la il·legalitat i, naturalment, es va obrir l'expedient corresponent.

S'havia acabat el temps de què els presents havien anunciat que disposaven. Hem respectat literalment el diàleg produït, les nostres in-

tervencions han estat mínimes i hem de donar fe que, en acabar, els regidors no estaven tan encesos com la lectura podria indicar.

ELECTRODOMESTICOS

ALQUILER DE PELICULAS

TELYCO

FAX Y TELEFONOS

millor.

Telex 69565 VGOR E

GAT 820

Calle Binicanel·la, 12 ☎ 585515/52 CALA MILLOR
Carretera C/la Agulla, 19 ☎ 564017 CALA RATJADA

TARIFAS SOLO AVION INTERNACIONALES

COPENHAGUE..... 52.900 pts
PARIS..... 32.000 pts
ROMA..... 27.000 pts
LUXEMBURGO..... 21.000 pts

DUSSELDORF..... 19.000 pts
LONDRES..... 25.000 pts
MANCHESTER..... 28.000 pts
ATENAS..... 21.900 pts
ESTAMBUL..... 25.500 pts
TUNEZ..... 41.150 pts
ROMA..... 13.900 pts
VIENA..... 15.900 pts
SANTO DOMINGO..... 64.900 pts
BUENOS AIRES..... 116.350 pts
NUEVA YORK..... 59.900 pts

VIATGI MILLOR AMB VIATGES MILLOR!!!

Practicau qualque activitat esportiva?

JERONI SUREDA GARAU

De fa set anys, el windsurfing perquè és una activitat aquàtica i individual. En faig tot l'any. A l'hivern amb un vestit elàstic que permet molt de moviment. A Artà som quatre o cinc que en feim tot l'any, i en l'estiu, una quinzena. No anam a competicions perquè ni tenim equipament, que és car, ni temps per entrenar. Les zones bones són la platja de Muro i la badia de Palma. Les platges de Sa Duaia tenen la sortida massa estreta.

ANTONIA MOREY CANELLAS

El que realment m'agrada és fer rappel, que és baixar ràpid un desnivell penjat d'una corda, el contrari de l'escalada. El desnivell més alt que he baixat és de vint metres, gairebé com del campanar. Femam la corda a dalt i l'altre cap a un arbre. I ens hi amollem. És super emocionant. Perillós? No, si vas viu; però hi ha qualque accident. A Artà devem ser una dotzena. Crec que és dels esports més emocionants.

ANTONI FLAQUER CASELLAS

Faig bicicleta, de fa dos anys. La vaig triar perquè sempre m'havia agradat i no has de mester ningú: si tens una hora, la pots aprofitar i t'entretens. La bici és cara, però dura molts d'anys. A Artà som més de vint que sortim plegats els diumenges. Entre setmana cadascú fa les seves rutes i jo faig tres o quatre sortides de trenta km cada una. M'és molt saludable i ho not quan, per feines, estic dues setmanes sense sortir.

ANTONIA GELABERT FLAQUER

Bàquet, de fa uns set anys. Començarem amb les amigues perquè el podíem practicar a Artà. També faig tennis a l'estiu, i footing, però el bàquet com a esport d'equip m'agrada molt. El recomanaria perquè és formatiu, com tots els esports d'equip; però sobretot perquè és divertit. Nosaltres hem format un club federat i participam en el campionat de Mallorca. La llàstima és que no hi ha promoció entre els nins.

GINES AYALA PICO

Fa tres o quatre anys que faig tennis per compensar la meua feina amb un poc d'exercici físic. A més, m'entreten molt. Vaig descartar el futbol perquè exigeix massa, i córrer perquè ho trob avorrit. El tennis no és car si uses la pista municipal, que hauria d'estar més atesa per l'Ajuntament. A Artà som un grupet considerable d'aficionats i de tant en tant feim un torneig entre nosaltres.

VICENÇ PIRIS ESTEVA

Jo, caminar; i quan estic cansat de caminar, córrer: hi ha vegades que no em sé aturar. Ara faré 65 anys i en deu fer quinze que vaig a caminar. He anat cinc vegades des Güell a Lluc i he anat a totes les caminades que han organitzat a Can Faro, la darrera venir de Lluc. Cada setmana faig dues sortides de 9 a 10 km cada una. Per anar, camí i per tornar corr. M'agrada moltíssim i sé cert que m'ajuda a tenir bona salut.

PROGRAMA DE FESTES DE SANT SALVADOR 1990

Dimecres 25.

19:00, futbol: presentació del C.D. Artà
C. D. Artà - Badia de Cala Millor.

Divendres 27.

22:30. A Ses Pesqueres
Inici de les festes amb la Presentació de "SA VADELLA".
Futbol Femení, Fadrines - Casades.

Dissabte 28.

18:30. A Ses Pesqueres
Futbol Benjamins:
C. D. Avance - C. D. Porto Cristo
19:30. Futbol Infantil:
C. D. Porto Cristo - C. D. Avance.
21:30. A Ca Mumare
Inauguració de l'exposició de Pere Pujol.
22:00. Al Convent
Concert de Música Clàssica, Violí, Violoncel i Piano
a càrrec de C. Sanguino, C. Gabrieli i M. Estelrich.
23:00. A Na Batlessa
Comèdia: "Una i Oli"
a càrrec del Grup de Teatre d'Andratx

Diumenge 29.

09:00. Des de Montuiri
Amollada de coloms de la Societat Colombòfila Artanenca
11:30. A Sa Canova
Regates de Surf i de Piragües
17:30. A Ses Pesqueres
Futbol Benjamin: C. D. Badia - C. D. Escolar
18:30. A Ses Pesqueres
Futbol Infantil: C. D. Badia - C. D. Escolar
20:15. Torneig Sant Salvador de Futbol
C.D. Artà - C.D. Barracar
21:00. A Na Batlessa
Inauguració de l'exposició de Cèsar Estrany
"Artà, la Gent i els Costums"
22:00. Al Convent
Concert de Música Clàssica, piano a quatre mans.
a càrrec de M. Palou i E. Vives

Dilluns 30.

23:00. Al Carrer Ciutat
Concurs de ball de Saló

Dimarts 31.

23:00. Al Carrer Ciutat
Gimkama Olímpic.

Dimecres 1.

23:00. Al Carrer Ciutat

III Concurs de Menjar Síndria

Dijous 2.

20:30. Al Poliesportiu Na Caragol
Semifinals del Torneig de futbolito
21:30. Plaça de l'Almudaina
Concert de la Banda de Música d'Artà
(Patrocinat pel Bar Almudaina)
Inauguració de la Plaça
24:00. Al circuit tradicional amb sortida al Carrer
Ciutat
III Marató Sant Salvador

Divendres 3.

16:00. A la Plaça de S'Aigua
Cucanyes (organitzades pel Bar Jartan's i el Forn
de sa Plaça)
20:30. A Can Cardaix
Inauguració de l'exposició de pintura
"Pintors Mallorquins Actuals"
21:00. Al Centre Social
Obertura al públic de la Tómbola Parroquial.
21:30. A Na Batlessa
Inauguració de les Exposicions de:
P. Fernández (Tapissos)
Ventura (Ceràmica).
22:15. A Na Batlessa
Teatre "Opus 10"
a càrrec del Grup Estudi Zero.
23:30. A La Plaça
Verbena per a la Tercera Edat.
amb la fabulosa orquestra CARRUTXA

Dissabte 4.

11:00. A la Plaça
Cucanyes i jocs per a la Tercera Edat
15:30. A Bellpuig
Tirada de Coloms
17:00. A la Placeta d'es Marxando
Cucanyes i Palo Ensabonat
18:00. Al Club de Tercera Edat
Final del Torneig de Billar
17:30. A Ses Pesqueres
Futbol Benjamin, tercer i quart lloc
18:30. A Ses Pesqueres
Futbol Infantil, tercer i quart lloc
19:00. A Na Caragol
Volada en Globus
20:15. A Ses Pesqueres
Torneig de Futbol Sant Salvador
C. D. Barracar - C. D. Artà
20:30. Al Col·legi públic
Partit de Voleibol "All Stars - Young Boys"

22.00. A Na Batlessa
Espectacle de dansa "BLAU".

24.00. A la Plaça
Grandiosa Verbena amb l'actuació de
ORQUESTRA MEDITERRANI
GRUPO LASER
GRAN ORQUESTRA MANHATAN amb el
show "FOLIES FOLIARUM"

Diumenge 5.

09:00. Des de Montuïri
Amollada de Coloms de la Societat Colombòfila Artanenc.

10:00. Cercaviles
amb els Capsgrossos, Xeremies i Banda de Música

12:00. A Na Batlessa
Final del Torneig de Petanca de la tercera edat.

15:30. A Na Caragol
Futbito Infantil: Na Caragol - Cardessar

17:00. A Na Caragol
Final del Torneig de futbito.

18:00. Davant el Bar Joan
Cucanyes

18:30. A Ses Pesqueres
Final Torneig Benjamins

19:30.
Final Torneig Infants

20:00. A Sa Plaça
Festa infantil amb l'actuació del GRUP CUCORBA

22:00. Al Convent
Concert de Música Clàssica, Cor i Orquestra
a càrrec de l'Orfeó Artanenc i Palma Quintet Brass

23:45. Des de Sant Salvador
Grandiosa Revetla

00:30. A Na Batlessa
Recital amb l'actuació de:

OSIFAR
JOAQUIN

Dilluns, 6. Dia de la festa.

10:00. Cercaviles amb
Capsgrossos, Xeremies i Banda de Música.

11:00. Al Bar Joan

Corregudes a peu i amb carretilla.

17:00. A l'Hipòdrom de Son Catiu

Carreres de Cavalls (organitzades pel Club Hípic Artanenc)

19:00.

Espectacle infantil amb l'actuació de (.....)

19.00. A Na Caragol

Bàsquet Femení

19:30. A Ses Pesqueres

Torneig de futbol Sant Salvador

C.D. Arta - C.D. Escolar.

20:30. A Na Caragol

Bàsquet Masculí

22:00. A la Plaça de l'Ajuntament

Concert de la Banda de Música.

24:00. A la Plaça

Grandiosa Verbena amb els grups

ORQUESTRA PLATERIA

CANYAMEL

MULTIPLUS

07:00 (del dia 7)

Gran xocolatada per als darrers mussols de la nit,
obsequi de

l'amo en Guillem del Dorado i del Forn de Can Beca.

Dimarts 7.

12:00. Al Bar Centro

Carreres de Cintes i Jocs

15:00. En el recorregut tradicional

Circuit Ciclista Sant Salvador

22:00. A Sa Plaça

Festa Pagesa a càrrec dels grups:

Esclafits i Castanyetes i Marjal en Festa.

Fi de festa i sorteig de Sa vadella.

Joyeria VIKY

RELOJERIA ★ PLATERIA

Carrer de Ciutat, 16 - Teléfono 56 22 63

ART A (Mallorca)

ENYORANT LA LLUNYANIA (i 2)

(Acabatall de la xerrada amb l'amo en Pere Sureda Sancho, Murtó, començada al número anterior)

- Si ho trobes de bo, podríem capgirar sa conversa. Ca nostra ha patit sa lladronia oculta. Sí, sí, sí... aquella bubota vestida de vent que tot s'ho n'ho du, mos va fer un parell de visites que no tenen consol. Tales ensopegades em puguen sa fel en es canyó. Xerrem de coses més xalestes.

- Ho comprenem perfectament. Passarem, doncs, a demanar-vos coses de la vostra joventut. Vós, l'amo en Pere, en el vostre temps en deguéreu fer de grosses...

- Jo, més que fer-les, les veia de lluny. M'agradava anar acolat darrere es caps esflorats perquè tal costum era sa carta natural de riure sense tenir sa culpa de s'endemesa. Saps que fa de bon riure i menjar peix si un altre se banya es cul! Tenguis present que durant ses meves joventuts, es bergants capets eren moneda corrent; però si vols sa veritat des meu entendre, et diré que en Tomàs Massot, fill de don Toni Notari, i en Tomàs Quec (fill des capità Quec i de na Maria Petaca, o sigui, germà de sang d'en Miquel Quec, es telegrafista, que morí a sa residència essent viu de na Tonina Fara) eren dos xoquins sense vetes ni tacó. Quan tothom la pensava, es dos tomassos ja havien pispat es rosari en el Papa. Vaja un parell de repussais! Ells volaven amb sos peus i caminaven d'un gla. Jo crec que si haguessin covat una llocada d'ous nials, de cada ou havés sortit un poll bessó. Mira quina una se'n perpensaren, vénc en es dir que quan sa figa va caure era ben secaiona. Sa segona setmana des novenari de Sant Salvador, les passà per s'escudella es fote un

paper de fum d'estampa dins ses piques d'aigo beneïda de la Mare de Déu. Pots dir, perquè jo ho vaig veure, que aquell any venguéren dos predicadors capaços d'adreçar es mànec de sa justícia. Es primer dia ja en donaren de foc i fum de l'infern! Pensa! quan en Tomàs Massot va notar sa paraula "fum", de cop li aparagué sa mala intenció. Amb aquestes bavarades tan funestes, escomet en Quec diguent-li: "I ja que s'orador de sa trona vesteix tantes fumades, per què noltros no passam a s'acció?" I en Quec respon "Per mi que no quet!" "Idò diumenge qui ve tendran es fum de franc i a la vista".

Prenen bordada i col·loquen dos patacons de fum d'estampa a cada pica. Com que tots entraven enlluernats, ningú se fixava en sa tenyidura de s'aigo des perlosenyal. Es dos tomassos s'agombolaren dins ses dues clarors des santuari. Arriba sa primera dona, fot muiada dins sa pica, en nom del Pare, i tres ditades negres en es front! Tant com arribaven tothom innocentment se feia sa senyal des lloc. A l'instant tot eren ulls i rialles vegent es demés aumagrats com si fossin auvelles. I es temple que s'omplia a la vela. A la fi es mou sa revolució! Es coremer, si no l'haguessin aturat, volia emprendre-la contra sa trona fent-se sa troneta des sermó i de s'estola! T'ho don i venc per cert, que ses sis restants setmanes des novenari, no predicà ni mitja lletra de fum ni res que fes frontera amb so foc, tant si era etern com si era de foganya. Es donat, l'amo Armau Poll, conco de mestre Armau es picapedrer, cunyat d'en Miquel Fornés de Sant Salvador, no tragué foc pes queixals degut a que qui

més qui manco feia fum pes nas.

- Diagu-me, per favor, quin és el concepte que teniu de l'amistat.

- És sa font de totes ses virtuts. No existeix romana per pesar un bon amic. Per sort meva en vida d'ells, vaig estimar dues persones com a germans. Varen ser dos amics tan llegítims com s'or de llei. Ells foren en Xesc Bosch, Cenra, i en Toni Riera, Mulinet. Sempre férem estada plegats. Quan en Mulinet li va acompanyar de garriguer a Son Gual, em pensava que mai més tendria un estaló que volgués sostindre ses meves penes. Sa família és sagrada i un amic sencer no té preu.

- Quan éreu al·lotell, ses femelles vos duien de través?

- Uep, uep... tu ara m'entres dins es blan i vols que m'enquelli. Idò no! Ses dones són ben igual que se herbes verinoses: ben administrades, et donen salut i abusat d'abundància, maten. Lo que vol dir que jo, de sempre, he procurat servir es llum i així es ble des desitjos ni un sol pic m'ha cremat ses ceies.

- En el cas hipotètic de tornar néixer, voldríeu ésser el mateix que heu estat?

- Sí, però posaria uns pactes. Que la meva gent pròpia tengués salut a balquena. Jo t'asseguro que es farfarrells de sa

Fàbrica de Licors. Cerveses. Licors nacionals i estrangers.

DES DE 1890

Especialitat en licors mallorquins:

PALO, HERBES DOLCES I SEQUES, ANIS SEC
"LA ESTRELLA DE ARTA"

Carrer 31 de Març, 11. Telèfons 56 20 38 - 56 22 07. ARTA

salut, no embafen ningú. Com més n'engospes, més ne vols i desitges.

- Suposem que quan arribi l'hora de passar comptes amb Déu, Sant Pere vos negui l'entrada al cel per motiu de les calabrines d'Es Verger i S'Heretat...

- A poc a poc, ni Un ni s'altre farien semblant injustícia. És ver que jo no he estat una persona d'idees de dretes, però, de per vida, he procurat anar dret. Si Sant Pere m'obria es llibre d'ànimes i hi trobava qualque taca pels calçons de sa naixor, mal any del carro... però per ell. Figura't tu de què se me pot jutjar a mi si no he tengut un minut per poder pecar! Tenc entès que allà dalt tanquen sa porta en es pecadors i ho trob ben fet. Ara, en es meu cas i entendre, tots es com jo tenen pas franc i un penjador en es portal per penjar-hi es capell.

- L'amo en Pere, teniu raó.

- I si no la tenc, no la vulguis. Això de "es darrer tanca sa porta", em fa riure. Què vol dir! Es darrer mai arriba d'hora. Tu fes tard a un dinar, veuràs... a lo únic que t'exposes és a haver d'espigolar ses

recrestaies des demés. Ho scrien magres es rots!

OBITUARI

ADEU A MON GERMA JAUME

Pocs dies després d'haver-me assebatat, per telèfon, que havies venut la casa d'Artà per a fixar la teva estada a Son Servera, reb del Centre Sanitari Son Dureta la mai pensada nova de la teva defunció, després de pocs dies d'haver-hi ingressat a conseqüència d'un fort atac glucèmic.

Tan inesperat desenllaç m'ha deixat el cor profundament commocionat, perquè malgrat no esser fills de la mateixa mare, jo sentia per a tu el mateix afecte que si ho havéssim estat al llarg de tota la meua vida.

Els designis il·legibles del nostre destí, feren que les nostres vides correguessin per camins separats; mes, a les no massa ocasions en què ens trobàrem, els cors i els braços es varen juntar amb alegria i amor fraternal.

Per això, ara, mentre les teves despulles reposen l'irreversible últim somni, tenc un pensament molt breu per a les últimes activitats teves, tal volta poc encertades, que me reconforta la idea que la teva matèria -el que del cos resta quan l'esperit ha deixat la seva transitòria presó- podrà romandre en pau amb so d'eternitat.

Pere Esteva Sancho, Ciutadella, 5-7-90

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Poligono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL. 55 58 11

Massey-Ferguson. Tractores	
CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEN	Motosierras
CAVARA	Pulverizadores
GASPARDO	Barra de Corte
JUSCARIESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

BATLLE

Polícia Local

El Govern Balear ha posat en vigor unes normes-marc per a les policies locals amb les quals es regula, entre d'altres coses, el nombre de policies que ha de tenir cada municipi en relació a la seva població. Pel que fa al nostre poble la dotació prevista és de nou policies, la qual cosa suposa un augment substancial de l'actual plantilla, integrada per 4 funcionaris, un contractat laboral, un auxiliar de temporada i un guarda rural. Aquests nous policies que en un futur s'integrin a la plantilla hauran de passar prèviament per uns cursos de tres mesos de durada a l'escola de policia del Govern Balear i l'Ajuntament de Palma, i tan sols una vegada que els hagin aprovats podran aspirar a les places de funcionaris mitjançant les corresponents proves selectives.

Pep Tosar: pel·lícula

En Pep Tosar acaba de rodar la pel·lícula *Solitud* a les ordres de Romà Guardiola en la qual ha interpretat un dels papers estel·lars, concretament el de Maties, l'espòs de la Mila. La pel·lícula està basada en la novel·la del mateix títol original de Víctor Català publicada el 1905 i els exteriors s'han rodat al pirineu de La Seu d'Urgell durant un mes. El temps no ha acompanyat gens la bona marxa del rodatge i l'ha fet penós i esgotador. Acabat el rodatge s'inicia la llarga fase de muntatge: el mes de setembre en Pep s'ha de doblar però ens explica que hi ha confiança que l'estrena pugui ser per a Nadal.

En Pep ens continua informant dels seus projectes immediats. A partir de devers dia 20 començaran els assaigs per representar al Teatre Principal de Palma l'obra *Foc colgat*, d'Alexandre Ballester amb la qual obtengué el premi Carles Lemos el 1967. En Pep Tosar en serà el director i la protagonista serà na Catalina Solivellas.

Pere Pujol, exposició

En Pere acabant una de les obres que exposarà

El dissabte dia 28 de juliol l'escultor Pere Pujol obri una nova exposició al seu local Ca Mu Mare, al carrer Major. La recent malaltia que el va tenir a Son Dureta no ha estat obstacle capaç d'impedir-li acabar una exposició que duia entre cella i cella. "Al contrari -ens deia- m'he proposat fer més feina que mai perquè la feina és el que em dona vida".

També té previst iniciar el rodatge, com a protagonista, d'una pel·lícula amb la mateixa productora que l'anterior, titulada *Atemptat no reivindicat*, a partir d'un guió de Jesús Prieto. La història va de dues persones que, sense saber-ho, són idèntiques. La confusió lògica cobra sentits nous a causa que una d'ells és un terrorista.

Bona sort i encert en el seu treball, li desitjam des d'aquí.

Nicolau Casellas Flaquer

En Colau Vela, alt càrrec provincial de Correus i Telecomunicacions, i en moltes i celebrades ocasions col·laborador de *Bellpuig*, és a punt de jubilar-se després de més de trenta-cinc anys de servei. Enhorabona i que pugui fruir-ne de molts d'anys.

Institut: nou equip directiu

S'ha resolt la crisi directiva que en el número anterior comentàvem que patia l'institut. La Direcció Provincial no va acceptar la dimissió de la directora i això ha provocat la formació d'un nou equip directiu que ha quedat format així: directora, Maria Dolors Carbonell Alemany; vice-director, Joan Caldentey Barceló. Aquests càrrecs ja el vénen ocupant de fa dos cursos. Les incorporacions són: cap d'estudis, Jaume Alzina Mestre; secretari, Jaume Morey Sureda.

Institut: equipament per a la reforma

La inclusió de l'Institut d'Artà en els centres que començaran a impartir

GERALD VINCENT

escola d'idiomes
NINS I ADULTS

- ANGLÉS, FRANCES, ALEMANY
- RECUPERACIÓ I REFORÇ D'EGB, BUP I COU
- ANGLÉS A ANGLATERRA

(CURSETS ESPECIALS D'ESTIU)

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Av. Ferrocarril, 33 - ARTA

Para avisos y preavisos: Tel. 56.30.96 56.39.34

Nocturnos y festivos.

l'anomenada Reforma ha implicat un capítol extraordinari en material d'equipament i condicionament que s'apropa als deu milions. Equipaments per a aula de música, de plàstica i tecnologia, a més de dos milions per a obres d'adaptació al nou sistema milloraran la dotació del centre. Finalment i gràcies a aquestes obres, tots els alumnes hi cabran, encara que una mica estrets, de forma que l'edifici de ses Escoles no hagi de ser utilitzat.

Proves de Selectivitat

Els devuit alumnes de l'Institut d'Artà que han anat a les proves de selectivitat del mes de juny, les han aprovades. Un èxit semblant ja el va tenir la promoció del curs passat tot i que la d'enguany ha obtingut una nota mitjana inferior.

Clínic Artà

El vint-i-nou de juny va ser inaugurat aquest establiment mèdic en el qual s'atendran exclusivament consultes privades. Atès pels doctors Enric Mas i Miquel Mestre, es dedicarà a cirurgia menor, tractament d'obsessitat, artrosi i, en sentit ampli, a la medicina general. Inicialment estarà obert de les nou a les catorze, però tenen previst que a l'hivern estigui obert de nou del matí a nou de la nit. Una de les activitats que ha començat a tenir més acceptació ha estat l'electroteràpia que permet, mitjançant un recuperador electrònic, aplicar calor a punts dolorosos i que és molt indicat en casos d'inflamacions, cicatrius, esquinçaments, etc. Disposen també d'aparells electrocardiògrafs i aspiren a convertir-se en un centre de revisions (xequeigs) generals a qualsevol nivell: cor, tensió, etc.

És, sens dubte, una oferta interessant que se li ha obert al públic artanenc.

Institut: obres d'ampliació. - Per al l'octubre del 91 s'espera que estiguin a punt les obres d'ampliació que es faran a l'Institut a causa del nou programa de Reforma que requereix uns espais nous a més d'implicar un increment de la matrícula ja que desapareix la fins ara anomenada Formació Professional. L'ampliació constarà de sis aules noves, un taller de tecnologia, entrada i dependències auxiliars. En total 825 metres quadrats de nova construcció que es faran en els terrenys cedits per l'Ajuntament a través d'una operació concertada amb els propietaris dels terrenys de la zona de Na Caragol, Sos Monjos i Son Femella. La nau que s'ha de construir s'orientarà en el mateix sentit que els distints cossos de l'actual edifici i arrencarà al costat de migjorn de l'actual gimnàs. El cost de les obres, que financia totalment el Ministeri, s'apropa als 75.000.000 de pessetes.

MONTAJES SERVERA

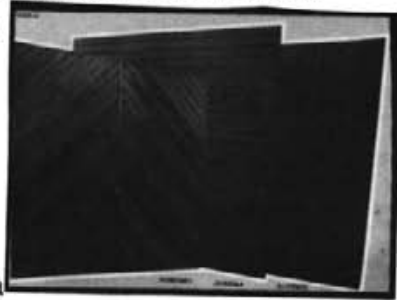
PUERTAS BASCULANTES, AUTOMATICAS Y CON MANDO A DISTANCIA

MACHIMBRADO DE NORTE Y TEKA
CHAPA PEGASO
PINTADAS CON
DIFERENTES COLORES
SE LAS MONTAMOS
EN CUATRO HORAS

Kombi

Clasig

C/ Pep Not, 59 tel. 56 21 32 - Artà

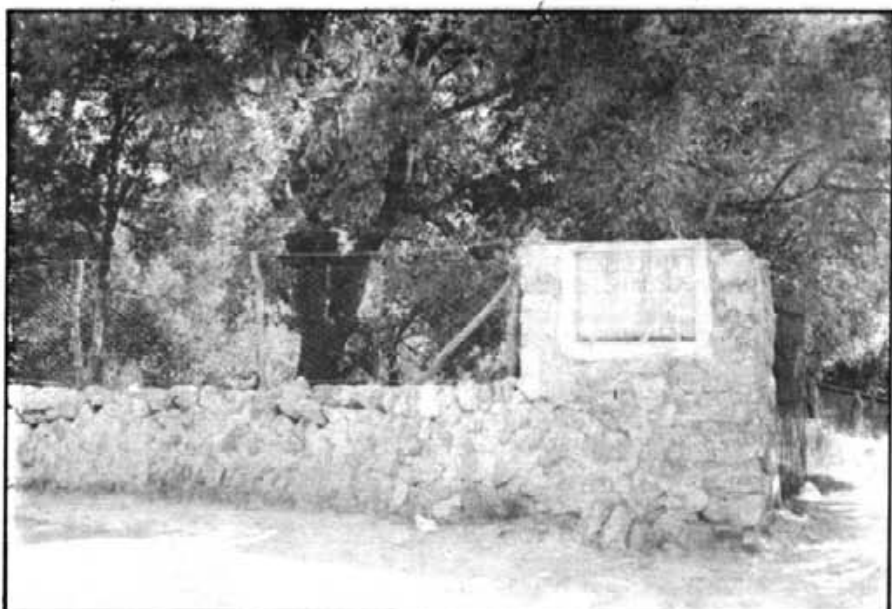
La publicació per un diari de Palma d'una valoració dels resultats globals ha provocat una certa confusió.

L'alumne obté una **nota final** que és la mitjana entre la nota obtinguda a les proves i la nota que el seu propi centre li ha atorgat, segons l'expedient acadèmic. Aquesta nota final és la que li permet d'accedir, o no, a algunes facultats que exigeixen nota mínima.

A més d'aquestes notes individuals, la Coordinació de COU elabora un **rànk** per centres, amb dues notes: una és la mitjana de les dels seus alumnes obtingudes en les proves. Aquesta és dividida per la mitjana de les que el centre ha atorgat per expedient als seus alumnes. El resultat d'aquesta divisió (i no una mitjana) és l'anomenat **índex de credibilitat** que intenta reflectir el grau de coincidència o divergència entre les notes del centre i les obtingudes a les proves. En aquest **rànk** dels cinquanta centres l'Institut d'Artà ha obtingut les següents classificacions: amb 5,578 el lloc deu de nota de proves (la millor ha estat 6,262); i el lloc vint-i-tres en **índex de credibilitat**.

D'aquí en podem treure algunes conclusions. La promoció de juny d'enguany, tot i aprovar tots les proves, ho ha fet amb notes inferiors a la del curs anterior. La possibilitat que el centre tregui millor **índex de credibilitat** passa per puntuar més baix l'expedient de cada alumne, el qual en sortiria perjudicat perquè li rebaixaria la seva pròpia nota final personal, qüestió delicada si tenim en compte que hi ha facultats que exigeixen una nota mínima per accedir-hi. Tercera conclusió és que cal creure que cada professor puntua segons creu que ha de puntuar i que és lògic que els professors que coneixen de tot el curs un alumne el qualifiquin millor que els que només en corregeixen un examen fet en les condicions dels de selectivitat.

En tot cas, enhorabona a tots els aprovats i que els de setembre tenguin la

Detall de la tanca.

Ses Païsses: primeres milleres. - El recinte exterior del talaïot de Ses Païsses ja es troba vallat. L'obra, duita a terme per l'empresa Sefobasa, s'ha fet amb les tècniques tradicionals utilitzant barres d'ullastre com a suport de la malla metàl·lica. El director de l'obra, l'arqueòleg Guillem Rosselló Bordoy, que hi girà visita dia onze, ha manifestat la seva satisfacció pels resultats ja que combinen la solidesa necessària amb el respecte de l'entorn, i ens ha comentat que a principis d'agost es començaran les tasques de restauració més necessàries, com és ara el corredor d'entrada, les columnes de les sales hipòstiles de vora el talaïot central i la reconstrucció de la porta posterior de la murada. També es condicionarà la porta d'accés des del camí i es regularà l'entrada de manera que sols pugui ésser peatonal. Una vegada acabades aquestes obres es preveu també l'edició d'una guia, l'establiment d'uns itineraris de visita guiats per plafons informatius, i la contractació d'un guarda que vigili i es cuidi de mantenir en bon estat el recinte.

mateixa ventura.

Repetidors de Televisió

A Sant Salvador s'han instal·lat sis nous repetidors per assegurar la recepció de les cadenes privades que s'espera que comencin a emetre a Mallorca durant aquest estiu.

La nova instal·lació ve obligada pel fet que la banda actual en què es reemetten els dos canals de TVE i els dos de TV3 ja estava saturada i no permetia més ampliacions. La nova instal·lació

s'ha fet amb la banda de UHF i permetrà, a més de les quatre que ja es donen, sintonitzar les tres privades (Antena3, Tele5, Canal+) i el Canal-9 valencià, i les eventuais emissions que es captin amb parabòlica.

Utilitzar els nous repetidors implicarà un canvi d'antena dels particulars que vulguin captar les emissions de les privades. Les antenes actuals continuaran servint, però limitades a les quatre emissores d'ara. Es parla que a llarg plaç els repetidors antics es retiraran i

INSTAL·LACIONS

m. mascaró

Avinguda Costa i Llobera, 34-B

tel. 56 27 10

ARTA

(Mallorca)

S'OFEREIXEN FEINES DE:

CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

DE JARDINS

Joan Llabata Morey

Plaça Conqueridor, 8.

aleshores les antenes actuals no serviran per rebre les emissions dels nous repetidors; però que no serà per ara.

Salvament a Cala Torta

Dia set de juliol es produí un salvament costós i espectacular d'un banyista que havia estat arrastrat pel fort temporal d'aquells dies. Sobre les onze del matí varen ser requerides les forces de la Guàrdia Civil i la Policia Municipal perquè des de la vorera ja no els era possible donar-li auxili. El mal estat de la mar impedia fer-li arribar el salvavides amb corda i era evident que, de cada cop, s'anava fent mar endins. Per ràdio es requeriren les dotacions de Cala Ratjada i la Colònia de la Creu Roja de la Mar, però les embarcacions no podien sortir amb tanta mar. Una parella de la Guàrdia Civil de servei a Es Caló va aconseguir el concurs d'una llanxa amb motor potent que es va prestar a acudir a Cala Torta. La dificultat era avistar el banyista, a causa de les ones. Des de terra amb prismàtics i senyes amb un mocador dirigiren l'apropament que, feliçment, sobre la una es va produir. El rescatat, exhaust i gairebé inconscient, va ser tornat a Es Caló i d'allà a l'hospital d'Artà on aconseguiren fer-lo recobrar. Explicà que ja havia acabat les forces quan se'n va adonar de la barca. Traslladat a Son Dureta per extreure-li les restes d'aigua dels pulmons, es va recuperar i a la nit ja era a casa. Es tractava de Francesc Gayà Mulet, de 21 anys, domiciliat a Palma. La llanxa era pilotada per Antoni Fornés i Marc Coper, ambdós de Manacor a qui enviam la nostra felicitació per la seva acció valerosa i humanitària.

Ascensos militars

Fa uns dies que dos guàrdies civils

Tercera Edat: activitats. - L'Ajuntament ha construït tres pistes de petanca en el fossat petit de na Batlessa i els ha posat a disposició del Club de Tercera Edat. Aquesta nova activitat ha tengut molta acceptació i els capvespres són bastants que les usen sense faltar-hi les dones. En Pep Mislata els dona classes amb l'objectiu de fer un equip. Sembla que hi haurà un torneig intern i també es projecta competir amb altres equips de la comarca.

Divendres dia 13 va començar el torneig anual de Sant Salvador de billar a tres bandes. Hi participen Cristòfol Ferrer, Joan Genovard, Bernat Nicolau, Gabriel Oliver, Joan Picó, Llorenç Rayó, Joan Sancho i Rafel Terrassa. Aquests vuit primeres espases es disputen tres trofeus cedits per l'Ajuntament.

S'estan preparant les tradicionals activitats per a les festes de Sant Salvador: corregudes de cintes, cucanyes, carreres pedestres per edats i la verbena. S'espera que vagin tan animades com de costum. O més.

destinats a Artà han ascendit a guàrdies de primera. Es tracta dels coneguts Antonio Padilla Lallave i Francisco Martínez Hernández. A aquest se li ha concedit la medalla al mèrit militar pel servei prestat. Es dona el cas que és l'únic dins la seva categoria que l'ha rebuda en tot el cos de la Guàrdia Civil.

Cara nova a Correus

Recentment la façana de Correus ha estat repintada, com també les dependències exteriors, excepte una perquè el

pressupost no donava per més. Donem gràcies almanco perquè la façana ara té cara i ulls.

Programa de RNE

"La drogoaddicció només és un episodi en la vida" és el títol d'un programa que Radio Nacional de Espanya emet cada dimarts de 9 a 10 per l'emissora Ràdio 4, FM-90,1. És una activitat del programa de prevenció, tractament i reinserció social de drogodependents a Balears.

Pintura en general, Decoración

MG

MATAMALAS - GILI C.B.

Rafael Blanes, 13
Tel. 56 21 05 - 56 27 85

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Papeteria, llibreria, material oficina
i jocs didàctics

Carreer Sta. Margalida, 34 - 56 22 84 ARTÀ

En aquest programa hi poden participar els oients, de dues maneres. En directe telefonant als 77.04.00 o 77.05.15; o escrivint a RNE, Projecte Home, Aragó, 26-1r. 07006-Palma.

El programa dels dimarts és torna a reemetre, però aquest cop sense intervencions en directe, els dissabtes de 16 a 17.

Accident mortal

El dissabte dia 14 de juliol a mitjan capvespre es va produir un accident a la intersecció de les carreteres de Canyamel i Cala Ratjada, a Es Cós, amb el resultat d'una víctima mortal.

Sobre les quatre del capvespre el vehicle Seat Trans conduït per Andreu Tous Cursach, de 71 anys, anava a entrar a Artà procedent de la carretera de Son Servera i, pel que sembla, creient que tenia pas lliure, no se'n va adonar que un Opel Corsa circulava en direcció a Cala Ratjada per la carretera principal. La col·lisió va ser brutal i els més mal parats varen ser els ocupants del Seat, que ràpidament varen ser traslladats a un centre hospitalari de ciutat. Mestre Andreu, el conductor, va patir ferides lleus. La seva esposa, Catalina Tous Nadal, ja van ser de més consideració, però Maria Tous Nadal, germana de l'anterior, en va rebre de tan greus que, més tard, li produïren la mort. A tots els seus familiars, el nostre condol.

Macià Riera, redactor en cap

El periodista artanenc Macià Riera Llinàs ha estat nomenat redactor en cap del diari "El Día 16" de Palma en el qual venia treballant des de feia uns anys en distintes seccions.

Fill dels artanencs Miquel Riera i Francisca Llinàs, sempre s'ha considerat un artanenc més. La nostra cordial felicitació, a ell i a la seva família.

VIATGE D'ESTUDIS

Els del Sant Bonaventura anaren a Galícia

Mai és tard quan arriba. A la fi els alumnes del Col·legi Sant Bonaventura anaren de viatge d'estudis. Ho feren a Galícia des del dia 17 al 25 de juny. Foren 30 al·lots de 8è. acompanyats pel seu tutor D. Antoni Corrales i la professora d'anglès, M^a. Antònia Danús.

Es passaren 6 dies de meravella visitant La Corunya, Sanxenxo, Santiago de Compostela, Vigo, Pontevedra, Ferrol, Orense, Lugo, Finisterre, Betanzos, Combarro, Muros, La Guardia amb la pujada obligada a la muntanya de Santa Tecla des d'on és feta la foto, O'Grove, l'illa de la Toja i un dia anaren a Portugal. Com podeu veure, un programa ben apretat.

Acabaren a Madrid on hi anaren en autocar des de Galícia. Segurament serà un viatge que no oblidaran mai.

El grup a dalt de Santa Tecla. Darrera l'Atlàntic

saló de bellesa

ESTEL D'AUBA

Isabel Solano
Esteticista titulada

Carrer Joan XXIII, 19-18 - Tel. 56 29 50
ARTA (Mallorca)

Maquillatges
Neteja de cutis
Depilacions
Tractaments facials i corporals
Tractaments anticelulítics
Drenatge limfàtic
Depilació elèctrica.

NOVETAT
RECUPERADOR ELECTRONIC.
(Tractament artròsic).

Ara fa 25 anys

BELLPUIG, 8 de juliol de 1965, nº 67

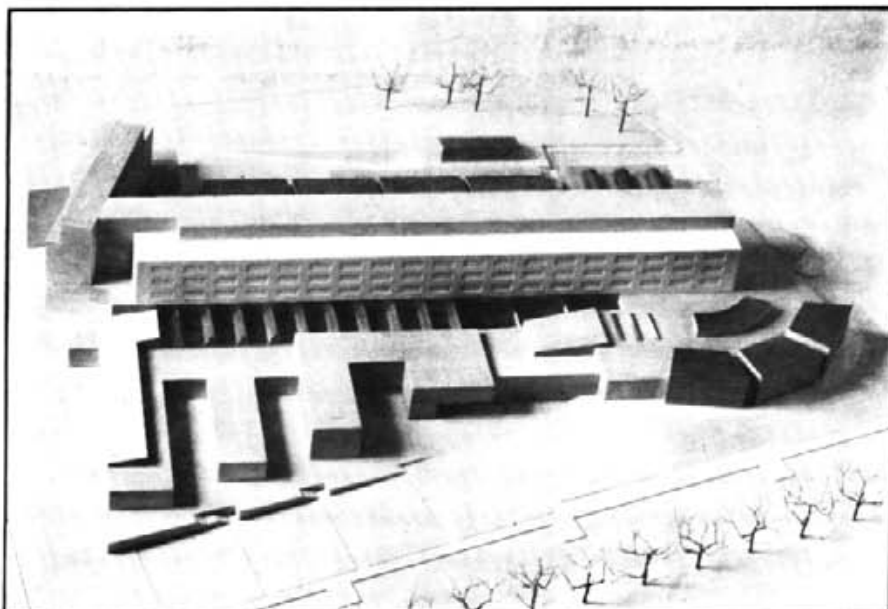
* Llegim a SILUETA DEL MES i referint-se al temps "...junio se ha caracterizado por un calor bochornoso 'in crescendo' que hace subir el termómetro por encima de los 30º casi a diario..."

* En ...DE LA COLONIA es parla de la reanudació de les obres al Centre Social per construir "...otra dependencia adjunta al Bar para cocina..." També "...La adjudicación del muro de contención del mar ha recaído en el maestro D. Bartolomé Bisbal, el cual en el plazo de varios meses terminará su ejecución..."

* A VOCES AUTORIZADAS, Santiago hi duu D. Antoni Brunet Frau "...director gerente y co-propietario de La Industrial Balear..." Se li pregunta "...¿Actividades a que se dedica su industria?...?" "...Bolseria, cestería, sombrerería y algo de calzado de artesanía..." "...Creo que la industria del palmito...está atravesando una profunda crisis, de la que difícilmente podrá emerger..."

* Veim una nova secció "NOTICARIO LOCAL" firmat per "Terpo" on hi posa, entre d'altres coses, els assumptes tractats en el Ple ordinari de la corporació que, resumits, reproduïm "...Se aprobó la construcción de aceras...pedir cooperación provincial para el asfaltado...el plan de ampliación de la urbanización 'darreres es Convent'...y, finalmente, se trató y aprobó inicialmente el plano parcial de ordenación y urbanización de 'S'Estan-yol'..." En una altra notícia es parla de la possibilitat d'una Penya de "El Cordobés" a Artà ubicada al bar Parissien "...peña que ignoramos si tomará carácter oficial, algo más adelante, o si todo quedará en agua de borrajas..."

* En SABIU QUE... firmat per San-Gil, llegim que a l'any 1965 BELLPUIG tenia 564 subscripcions.

Presentació de la maqueta

L'Hospital de Manacor més prop

Dimarts dia 17 a la una, a l'Ajuntament de Manacor, va ser presentada la maqueta del nou hospital que l'Insalud construirà en aquella ciutat.

Aquest hospital, del qual n'adjuntam una foto de la maqueta, té prevista una capacitat de 200 llits i una inversió de 3.000 milions de pessetes. Es construirà just darrere l'edifici actual de l'ambulatori i la subhasta de les obres podria tenir lloc dins el primer trimestre del 91. Atès que les obres durarien 26 mesos, a mitjan 1993 podria estar llest.

En el proper número facilitarem més informació.

Ja tornam enir ràdio

Segons ens han informat els responsables de Ràdio Artà Municipal des de finals de juny s'han subsanat els desperfectes ocasionats per un llamp a l'amisor. S'ha comprat un emisor nou i s'ha instal·lat una antena nova poguent així arribar més lluny.

Les emissions es feren de manera provisional i esporàdica, encara que en tenen alguna una preparada per les festes, fins que arribi la tardor on sí ens

han promès sortir en antena regularment com abans.

També ens han comunicat que per raons legals han tingut que canviar el número del dial. Així que ara estan al 107.8 provisionalment.

Des d'aquestes línies de BELLPUIG els encoratjam a que segueixin en aquesta tasca tan guapa que és la ràdio ben feta. Andavant.

SUPERMECADO FLAMA.

Costa i Llobera, 39. Tel. 562390

OFERTA DEL 16 DE JULIO A FIN DE MES

Leche brick 1 lt. 77 pts COLA CAO 350 gr..... 172 pts
Caja helado CAMY 1'5 lt..... 295 pts Suavizante VERNEL 2 l.... 159 pts
Bitter KAS 170 cc pack 6 u... 265 pts Pañales AUSONIA talla G... 879 pts

... y 30 OFERTAS MAS A BAJO COSTE

SUPERSPAR

Catalina Serra Fito, periodista.

No volia que l'entrevistàssim, perquè "el periodista no és mai notícia". Ni que la fotografiàssim, perquè "tothom em coneix, a Artà". L'haguérem de convèncer dient-li que si preteníem treure-la a les pàgines de Bellpuig no era per res d'extraordinari sinó, simplement, perquè creim que als lectors els ha d'agradar tenir noves d'una artanença que, com anam veient a les pàgines d'El País, s'obri pas dia a dia en aquesta professió tan de moda com és el periodisme. I va tancar el coll. Era a la Colònia a passar-hi un cap de setmana de descans. I descansava: a les onze i mitja encara dormia, que és la millor manera de refer-se de fatigues, estressos i surmenages. Ens va saber greu d'interrompre el descans, però ella ho va entendre. Feia fresqueta, i la conversa s'enfila sense esforç.

Bellpuig.- Te'n vas d'Artà a Palma. Sabem que estudies...

Catalina Serra.- Vaig fer Història de l'Art. Tres anys a Palma i dos a Barcelona. En acabar, sense feina, vaig entrar de casualitat en el món del periodisme, que ja m'atreia d'abans. A El Día em va sortir la possibilitat de fer substitucions de correctora, un treball eventual que alternava amb la botiga de mu mare. Al cap d'un any ja vaig tenir l'oportunitat de cuidar-me de dues pàgines setmanals d'art. Al cap de mig any em convidaren per entrar a Última Hora, ja per fer periodisme més general, però sobretot em cuidava d'informacions d'art, de cultura en sentit ample, i el que em deien.

B.- Però deixares Última Hora...

CS.- Sí. Jo ja estava decidida a dedicar-me al periodisme. Coneixia gent que havia fet el màster d'El País i em va semblar un camí vàlid. El problema era el cost i es tractava d'aprofitar les meves possibilitats. A més de col·laborar a U.H. també ho feia a TVE, i a Antena3. Això em permetia afrontar el crèdit per finançar-me el màster. Sí, sí, un préstec amb Caja de Madrid, concertat amb El País, però un crèdit normal, amb avals, interessos i plaços d'amortització. Just que una miqueta favorable a causa de la finalitat. Hi havia quaranta places i jo en vaig obtenir una. Com? Superant uns exàmens. Així és que me'n vaig anar a Madrid a fer el màster.

B.- I què feieu? què us ensenyaven?

CS.- Una part teòrica i una part pràctica. Per exemple, feiem pràctiques dirigides que consistien en simular un diari a partir de les notícies reals i usant els mitjans d'El País: teletips, redacció, etc. Ho elaboràvem com si l'endemà

hagués de sortir. No sortia, naturalment; però comparàvem el nostre tractament de la notícia amb els altres diaris. A l'estiu passat ja vaig fer les pràctiques a la redacció de Barcelona. Professors? sobretot gent d'El País, i altres, com Felipe Sahagún, que és professor de la Facultat, a Madrid, i ara té un programa de televisió; Carlos Tapia, de la Ser... però, com t'he dit, els caps de secció de El País. Que què em va parèixer? i mira... té coses bones, i coses dolentes, com tot. Sobretot és car, però si no has estudiat la carrera de periodisme, com és el meu cas, t'ajuda molt, t'orienta, et descobreix camins... jo crec que de periodisme se n'aprèn amb la pràctica. No me'n penedesc d'haver-lo fet, però podria haver estat més bé.

B.- Ja has acabat el màster, el prestigiós màster...

CS.- Em va sortir la possibilitat de treballar a Barcelona, a El País, en règim de col·laboradora i la vaig aprofitar. I encara hi som. M'ocup d'informacions de televisió i d'altres dins la secció de cultura. Un treball fix que faig és coordinar tota la programació de TV referida a Catalunya. I la cartellera, que, com pots suposar, no és gens apassionant; però és la feina modesta que hem de fer tots els que començam i per la qual n'han passat tots els periodistes avui més cotitzats.

B.- Quins projectes tens?

CS.- Seguir, aprendre... jo començ. Literatura de creació? no, periodisme... que és molt ampli, però sobretot informació i reportatges. I dins aquest món tan extens, el periodisme escrit. Profesió dura? i no, però són moltes hores, sense horari fix, disposat a fer de tot, sense saber quan acabaràs, ni què hauràs

de fer demà...

B.- Com veus el món de la informació? aquesta concentració en grups poderosos que engloben distints mitjans...

CS.- A Espanya aquesta concentració, que es produeix, evidentment, no és tan greu. Ni ve d'ara: el Grupo Z fa anys que es va constituir i inclou molts de mitjans. Però en general no hi tants de grups grossos: Prisa (tot El País, majoritari a la Ser i al Canal Plus), El Correo Español (amb molts de diaris), Ya, Antena3 (ràdio, televisió i participació a diaris), Grupo 16... mentre no entri capital estranger no s'incrementarà aquesta concentració en més pocs grups. De moment hi ha un grau de diversitat notable que es reduiria si s'augmentàs la concentració... s'hi va, però no és imminent. I sempre quedaran diaris independents. Per exemple, es nota una revalorització de la premsa d'àmbit reduït. Als Estats Units no hi massa diaris d'àmbit estatal, en canvi hi ha molts de diaris de ciutat, i, dins la ciutat, diaris de barri. A Catalunya també hi ha un fenomen paregut, salvant les distàncies. I a Mallorca. Aquest àmbit més reduït i més immediat sembla que té un futur.

B.- I aquest canvi qualitatiu de la informació?

CS.- Jo crec que en aquest país estam mal acostumats. A Europa ningú no s'explica que el diari més venut a Espanya sigui un diari seriós. La informació política i econòmica, informació densa, de pes, sembla que arriba a cansar. A Europa es venen diaris amb continguts més populistes. A Espanya això passa amb les revistes: totes vans als continguts "lights", que diuen, de so-

cietat, lleugers, bons de pair. El mercat informatiu s'obri cap a aquesta classe d'informacions, sense deixar els aspectes més seriosos.

B.- La trobes gratificant, aquesta professió?

CS.- Sí, m'agrada molt, si no fos gratificant no m'hi podria dedicar. A mi em continua il·lusionant. I vull anar fent, aprendre. És agradable accedir a situacions, persones, esdeveniments... que no hi podries accedir mai si no fos a través d'aquesta professió. Curiositat? Sí, un periodista ha de tenir curiositat, molta, si no... i molt d'interès per allò que fas.

B.- De fet és una professió de moda, i es parla de periodistes estrella...

CS.- Sí, però està molt mitificat i la gent només es fixa en les estrelles. No solen tenir en compte que darrere hi ha

molts anys de feina, freqüentment obscura, i que no tots serveixen. També hi ha d'haver informadors anònims, que posen la informació per davant de tot, sense pretenir reflexionar la realitat, ni interpretar-la: recollir-la i donar-la, fer de simple intermediari. El periodista normalment passa per tot els escalons i aquest és el millor camí. Hi ha d'haver diversitat de continguts perquè tot interessa en un diari, des del crucigrama a la gran entrevista al darrer premi Nobel...

Una artanenca a les pàgines d'un dels diaris més prestigiosos d'Europa. Comença, diu. I no es vol enlluernar més que per la via de la feina quotidiana, aprendre-hi, anar fent. Ha posat èmfasi en aquesta feina sorda i poc lluida que fa, però el dia abans de la nostra conversa el suplement de televisió obria amb

una entrevista a Angel Casas, firmada per na Catalina. I el dijous abans, el suplement de cultura, que dedicava tres pàgines a "Centres d'art a Mallorca", li publicava dos treballs, tota una pàgina firmada per na Catalina. I comença, diu.

Representada pel Grup Escènic Artanenc

Gran èxit de EL TIO PEP SE'N VA A MURO

Entrevistam Bernat Mayol, director

Els dies sis, set i vuit de juliol es va representar al teatre del Convent amb un gran èxit de públic la sarsuela **EL TIO PEP SE'N VA A MURO**, de Sebastià Rubí i amb música del mestre Servera. Aquesta obra va ser estrenada el denou de febrer de 1936 al Teatre Principal de Manacor. No ha estat el primer èxit del Grup, ni creim que sigui el darrer. De tot i més en parlem amb en Bernat Mayol, el seu director, un manacorí amb experiència que viu a Artà, casat amb una artanenca. Ens acompanya també en Conrad Moià, director musical.

Bernat Mayol.- El Grup Escènic Artanenc va néixer pel juliol del 89 a partir d'una xerrada amb en Lluís Gili que, sabent les meves aficions i les d'altres artanencs entre els quals son pare, va suggerir la idea de formar-lo. I començaren els contactes. I prepararem **ES VEINATS VEINADETGEN**, de Sebastià Nicolau, i la representarem per la fira del 89.

Bellpuig.- I sembla que tenguéreu èxit, i que us va animar...

BM.- Sí, i decidírem muntar **EL REI HERODES** i fer-lo pels Reis. Ja feia falta més gent, una veu femenina per cantar... era més ambiciosa, més seri-

osa, més complicada; però crec que complírem.

B.- I ja no us aturàreu...

BM.- No, sinó que aspiràrem a més: **SIAU BENVINGUTS**, d'Alexandre Ballester. Quan volíem començar els assaigs, després d'algunes lectures, en Serafi Guiscafrè ens va fer arribar que al Teatre Principal de Palma es preparava un homenatge a l'autor i que se'n representarien tres obres, una de les quals era la que havíem triat i que era millor no coincidir. Aleshores vaig suggerir de fer

una sarsuela, i se'n rigueren, però després d'una lectura la gent s'animà i partírem de veres.

B.- Quins problemes haguéreu de vèncer?

BM.- Els musicals: de coro, de veus, pianista i director de coro... i trobàrem en Conrad Moià. En cercàrem a Artà, però no en trobàrem: o tenien el temps excessivament ple, o no tenien experiència amb coros... l'haguérem de trobar a fora. Assaigs? dos mesos, i les tres setmanes darreres, cada dia.

B.- Com s'han pres aquest esforç els actors?

BM.- La gent s'ha divertit molt, més que els espectadors, no ho dubteu. Crec que hi ha afició, afició bona i que el grup pot ser estable.

B.- I la financiació?

BM.- A partir de les entrades venudes i de dues subvencions de la Conselleria que ens ha tramitat l'Ajuntament, que també s'ha fet càrrec del lloguer del piano.

B.- Demanam al director musical, que és ben jove, com ha anat la part de la música?

CM.- La gent ha respost molt, tot i que les seves obligacions els obligaven a esforçar-s'hi. Estic molt satisfet del seu nivell i de com han respost, perquè han fet molta feina. Tots hem quedat convidats per tornar-hi.

BM.- Jo voldria expressar la meua gratitud a tots els participants, a Miquel Nadal, Pep Forteza, Magdalena Maria... i a tot el Grup, naturalment.

B.- Deveu tenir projectes...

BM.- Ara, vacances. Després el SIAU BENVINGUTS i una altra sarsuela, MESTRE FELIP. Aquesta obra me la va oferir el seu autor, en Miquel Aguiló, l'apotecari Rosa de Campos, i em va agradar tant que li vaig prometre que qualche dia la hi muntaria. Al poc temps va morir i sempre ho he tingut com un deute.

B.- Creus que avui dia l'afició al teatre té una funció social? Altre temps, a Artà, era una afició sabuda i activa, però ara, amb la TV...

BM.- Mira, el teatre té l'encant del directe, de ser viu, real, fresc. Això mai no li llevarà la televisió. I l'aventura de

veure una representació que podria sortir distint a com s'espera... i el plaer de la gent que hi participa, l'experiència de l'estrena i els nervis, i el plaer del darrer dia... això no s'acabarà mentre es tenguí intenció de cultivar-se.

L'èxit de la sarsuela que han fet ha estat tant que, ens diuen, la tornaran a representar, a petició del públic, el dia de la fira de setembre. Deixam en Bernat i en Conrad que ja s'estudien els papers de MESTRE FELIP.

Joan Gayà

Joan Gayà, manacorí casat amb una artanenca, és un dels millors jugadors d'escacs de Balears i ha donat un cursat d'iniciació a l'escola de Na Caragol per promocionar aquest esport entre els nins i nines.

Bellpuig.- A més d'esportista ets monitor...

Joan Gayà.- Sí, enguany he ensenyat a 4 cursats d'iniciació a Es Port, Cala Millor, Manacor i Artà. Trec hores d'on puc i vaig molt ajustat de temps. El problema és que a la comarca no som més que dos monitors i l'altre, per la seva feina, no ha pogut fer cursats enguany.

B.- I els al·lots, s'interessen pels escacs?

JG.- Hi ha hagut bastant de gent apuntada, més de vint a cada cursat, a Artà a Na Caragol eren uns 25, però sempre ho deixen anar uns 7 o 8, hi ha de tot. Al Sant Salvador també n'he ensenyat a un altre grupet que va començar ara fa uns anys, són 5 o 6 i se les veu animats.

B.- Per a què els pot servir als al·lots el joc dels escacs?

JG.- Primer per a passar-s'ho bé, i també per millorar la memòria, l'orientació espacial, la intel·ligència i altres aptituds mentals. Seria bo que es fes a totes les escoles, no obligatori, però sí optatiu un parell d'hores a la setmana. Seria bo. A Rússia no sé si és obligatori, però se n'ensenyava a totes les escoles. Allà tres quartes parts de la població sap jugar, però bé, no tan sols moure les peces.

B.- I fora dels països de l'Est?

JG.- A Anglaterra, també s'hi fa bastant de cosa.

B.- Quina relació hi ha entre el joc d'escacs i la intel·ligència?

JG.- Ja t'he dit que la millora, això no vol dir que tots els que juguin escacs siguin intel·ligents, perquè pot haver-n'hi també que siguin ben beneïts.

B.- I per què es sent xerrar tant poc de les jugadores d'escacs?

JG.- Als cursats també es veu. En general als esports escolars s'hi apunten menys al·lots que al·lots. Jo crec que és perquè els interessin coses diferents, i també pot ser perquè a les al·lots no se les anima suficientment. Així i tot hi ha jugadores molt fortes, sobretot hongareses i soviètiques, com les germanes Polgar. Per aprendre'n i per jugar tant poden valer els uns com les

altres. Després és ja qüestió d'interès i ganes, jugar, començar a llegir... Jo vaig començar sense cursats, ara a Artà ho tenen bastant bé.

B.- Per a qui li pugui interessar, tu li recomanaries qualche llibre?

JG.- Ara surt propaganda d'uns fascicles d'en Kaspàrov, però encara no els he vist.

B.- I per al que ja en sàpiga un poc i en vulgui aprendre un poc més?

JG.- Un llibre general que ho toqui tot, però per ventura seria massa general. La partida es divideix en obertura, mig joc i final. És bo estudiar cada part del joc: qualche línia d'obertura i defensa, veure també qualche llibre de finals, de finals de torres, de peons, d'alfils... n'hi ha molts, però passa que aquí, a Mallorca, de llibreries que tinguin llibres d'escacs, n'hi ha molt poques. Jo abans comprava a una que és a Els Geranis i es diu llibreria Jaume de Montsó, on hi ha molt per triar. A altres també, però no tant.

B.- Qui et va a ensenyar a jugar?

JG.- Els meus germans majors jugaven, jo els veia i ells m'ensenyaven qualche cosa, i així a poc a poc vaig començar. Jo tenia 7 o 8 anys i a canvia no és que fos una afició molt forta, no era més que un passatemps.

B.- Hi ha molta d'afició per Manacor?

JG.- Sí, n'hi ha bastant. Malgrat no hi hagi un equip federat, hi ha bars, com el Chiqui, on la gent juga. Aquí a Artà fa 6 anys que hi visc i no n'he vist tanta. Fa uns 12 o 13 anys sí que hi havia un club federat que

jugava a Can Matemales, amb en Pere Matemales, en Pere Leu, Carter, i qualcun més, però sembla que aquesta tradició va desaparèixer.

B.- Quan el vas prendre un poc més seriosament?

JG.- Duia molt d'anys jugant partides amb al·lots de la meua edat i les guanyava sempre, i una vegada, quan tenia 16 anys, un amic em va aconsellar que em federàs i així vaig entrar al món aquest. Quan em vaig federar jo no sabia quin era el nivell que hi havia, pràcticament començava, havia llegit qualche cosa, però no llibres sencers. El primer any vaig guanyar totes les partides de la meua categoria, segona, la més baixa.

B.- Començares arrasant...

JG.- Hei, a vegades... Vaig jugar la meua primera partida federat als 16 anys i als 18 ja vaig guanyar el campionat de Mallorca juvenil i absolut. Han passat ja 9 anys. Vaig progressar molt aviat, sortia de no res i en un any era el campió. Fou una sorpresa.

B.- L'ambient dels escacs era molt xerec o és que tu eres un geni?

JG.- Ni una cosa ni l'altra; si un agafa afició, li agrada i estudia amb un poc de cap, pot aconseguir moltes de coses. Aquesta és l'època que vaig estudiar més, fins als 18 anys. Després el que he fet ha estat analitzar partides de grans mestres o qualche línia d'obertura en revistes especialitzades o llibres.

B.- Xerrant de grans mestres, quins són els teus preferits?

JG.- A nivell internacional les meves preferències són Kàrpov i Kaspàrov, les dues kas. Actualment surten jugadors soviètics més joves, però si Kàrpov no el guanya ara, hi haurà Kaspàrov per a estona. I és gairebé segur que el qui derroti en Kaspàrov serà soviètic, també. Entre els no soviètics els anglesos han progressat molt. Per a mi els millors són en Short i en Timman, que acaba de perdre la final del torneig de candidats amb en Kàrpov.

B.- I d'estil de joc, quin seria el teu, agressiu com en Kaspàrov o més posicional com en Kàrpov?

JG.- El meu seria un mescladís, no tenc l'agressivitat de Kaspàrov ni tampoc no som tan posicional com Kàrpov. Estaria en un terme mitjà. D'obertura, amb blanques solc sortir de peó dama, que permet un joc més posicional, però dins el joc posicional m'agrada empènyer, pot ser per això que darrerament m'agradi l'obertura catalana. Amb negres contra obertures de rei solc jugar la defensa francesa i contra obertures de dama, la Grunfeld.

B.- Per cert, tu vas jugar amb en Kaspàrov, com et va anar?

JG.- Vaig perdre. Eren unes simultànies de 25 taulers. Vaig anar a sorprendre'l i li vaig jugar la seva defensa preferida, la

Grunfeld. Vaig entrar en una línia que coneixia bé, la tenia apresada i li vaig treure un petit avantatge, però no va poder ser. L'ambient em va impressionar, el campió del món davant tu, fotògrafs, televisió i tot el que vulguis, vaig deixar de jugar a la meua manera i poc a poc em va guanyar.

B.- I més a prop, com va la cosa?

JG.- A l'àmbit espanyol puja bastant el nivell, però tant com per arribar a ser campions del món no, i per entrar dins l'elit internacional és molt difícil. N'hi ha un, Illescas, que està tractant de ficar-se poc a poc però li costa molt... és molt difícil.

B.- Què és això del ELO?

JG.- És un sistema de ranking, per a classificar jugadors. Hi ha ELO internacional, nacional i provincial. Jo, com que per les meves obligacions no puc sortir a la península a jugar torneigs, només tenc el provincial de Balears. Jo crec que tenc 2.225 i som el tercer. Hi ha molt poca diferència entre els primers, el mínim és de 5 punts i el primer, en Gamundí, pot ser que en tenguí ara 20 ó 25 més. El problema és que per no sortir a jugar fora quedam molt estancats.

B.- On es juga més dins l'estat?

JG.- Les zones punteres són Catalunya, País Basc i Madrid, són els llocs on hi ha jugadors més forts.

B.- Què és per a tu el joc d'escacs, un esport, un art, una ciència, una pèrdua de temps?

JG.- Cadascú pot triar el que vulgui, jo, a més de tenir-lo per un joc, el practico com a esportista i estic federat, però el considero un art.

B.- El decurs de l'història dels escacs gairebé sempre ha estat lligat a corrents artístics i moviments culturals. Hi ha hagut escacs barroc, clàssic, romàntic, hipermodern... Quina és el corrent dominant ara?

JG.- Ara tot està molt estudiat, mecanitzat, informatitzat. Un professional dels escacs estudia cada dia 7 o 8 hores, sovint

amb computadores. Tot el món tracta d'enganxar el contrari en les obertures, que s'han desenvolupat molt. Els escacs han esdevengut una feina com els altres esports d'elit.

B.- Els jugadors d'escacs tenen fama d'acabar tronats...

JG.- He, he! Jo encara crec que estic bé. Tenc les meves feines i els escacs per a mi són una altra cosa, no m'hi dedico completament, és clar. Però aquesta gent que hi dedica tantes hores, tantes... com que és l'esport que es practica més amb el cervell, doncs poden tenir més perill de desviacions mentals i tornar un poc boig o un poc trastornat.

Jo en vaig conèixer un parell, però crec que per tot n'hi ha qualcun, no únicament en escacs.

B.- Crec que en Fisher va dir que el joc d'escacs consisteix a rompre el pensament del contrari. Un altre campió va dir també que no s'havia de fer la jugada millor sinó la que més desagradàs el contrari. Aquest joc, és tan agressiu?

JG.- Sí, sí, sí, és un joc agressiu malgrat la seva aparença. Ara que has anomenat en Fisher, per a mi ha estat allò més gran que hi ha hagut en el món en tots els temps, encara que Kaspàrov pugui estar al seu nivell. En Fisher quan jugava agressiu destrossava els contraris, els ofegava i vengia, i vengia, jugar contra ell provocava una sensació d'inferioritat, pareixia que tenia un poder magnètic que no deixava jugar els contraris. Era com la serp i l'ocell.

B.- Què és el que menys t'agrada que et juguin?

JG.- No ho sé, m'és igual que em juguin el que em juguin. No és tan important saber totes les jugades teòriques de memòria, sinó tenir un esquema de joc definit i saber les idees estratègiques d'una obertura o defensa determinada, això és el que et fa veure si una peça s'ha de moure o no, i quan.

Les acampades

Col·legi Sant Salvador

Durant la darrera setmana de juny i la primera de juliol s'han duit a terme les acampades que el col·legi organitza a través de la seva A.P.A. amb col·laboració d'alguns professors i monitors.

Els cursos de sisè, setè i vuitè trespasaren la serra de Tramuntana: Puig Roig, Lluc, torrent de Pareis, Sóller... Aquesta experiència ja l'havíem duit a terme ara fa tres anys i creguérem que valia la pena repetir-la, ja que dona moltes possibilitats d'esbarjo i de coneixement de l'entorn. La davallada des de Lluc a sa Calobra per dins el torrent de Pareis fou una excursió inoblidable. És notable destacar el caràcter formatiu que es desenvolupa en aquestes estades a la muntanya on els nins han d'aprendre a viure per si mateixos. Vegeu a la foto el grup que hi va participar.

Els cursos compresos entre primer i cinquè tengueren la possibilitat d'assistir al campament que organitzam a sa Duaia. Un total de vuitanta persones hi participaren entre al·lots, pares i mares, professors i monitors.

El darrer dia les cuineres obsequiaren pares i assistents amb un sopar, com ja és tradicional. Seguidament s'oferí

un vertader espectacle a càrrec de l'improvisat grup La incògnita que deixà tots els presents amb els cabells drets.

Col·legi Públic Na Caragol

La segona i tercera setmanes de juliol a Sa Duaia han tengut lloc les tradicionals acampades que l'Associació de Pares organitza cada any per als alumnes. Dilluns dia nou començarem els de tercer a cinquè: trenta-tres alumnes amb monitors i pares i mares. El temps no els va acompanyar ni el dimecres ni el diumenge, però ells saberen aprofitar-lo bé i es divertiren de bon de veres. Dilluns dia setze van ser substituïts pels dels cursos més alts, que han tengut més sort amb el temps i que encara hi són a l'hora de redactar aquestes línies. A les fotos els podeu veure tots xalests, i és que la vida a l'aire lliure no és només sana sinó que també els és molt divertida i alegre.

Col·legi Sant Bonaventura

Com cada any el Col·legi Sant Bonaventura ha sortit d'acampada. Aquests darrers anys la solien fer a les instal·lacions de la Victòria. Però enguany, per manca de lloc, l'han tenguda que fer a la Comuna de Lloret de Vista Alegre des del passat dia 16 fins el 28 de juliol.

Aquests campaments les solen montar tots els col·legis de PP.FF. d'Espanya així que reuneixen molts d'al·lots. Enguany seran un centenar dels quals uns 20 seran d'Artà des de parvuls fins a sisè.

Els monitors que els acompanyen seran n'Antònia Obrador Alzina, Joan Andreu Vives, Jaume Febrer i Maria Nadal.

Distribuiran el temps entre benyar-se activitats de temps lliure i excursions per l'interior de l'illa pel seu millor coneixement. Les desitjam bona sort.

MOLTA ANIMACIO A LES FESTES DE SANT PERE

Molt concorregudes i animades foren les passades festes de Sant Pere, amb un programa que si bé s'assemblava molt al d'anys anteriors, va donar joc a la participació.

Hem de destacar la salutació del batle que figurava en el programa, amb unes paraules molt assenyades però plenes de faltes d'ortografia (convé que els correctors d'impremta s'hi mirin una mica més). Bona actuació tingué el grup de joves de Son Ferriol que interpretà l'obra "Pobres casats"; la berbena omplí la plaça, encara que no tots ballaren; els esports nàutics es veren afectats per la mar grossa del diumenge; el futbol, entre artanencs i coloniers, emocionant, si bé els locals es mereixien la victòria. El concert a càrrec de la banda de música i la festa pagesa de l'agrupació "Artà balla i canta", concentraren com cada any, molta gent. Lo mateix es pot dir del recital ofert per la Coral de la Tercera Edat.

De tots els actes tal vegada podríem destacar dues coses que ens criden especialment l'atenció, una per la seva novetat, l'altra per la seva qualitat: la primera fou l'exposició realitzada pel GOB amb el lema "Sa Canova contra Ravenna"; la segona, la mostra i degustació de vins de "Son Caló".

L'exposició la formaven un conjunt de magnífiques fotografies sobre la fauna i flora pròpies de la Canova, el seu paisatge, dunes, etc. Hi havia també una col·lecció de pósters al·lusius al tema firmats pels pintors Antoni Tàpies, José Manuel Broto, Miquel Barceló, José Maria Sicilia, Miquel Campano i Javier Mariscal. Completaven l'exposició retalls de premsa i distints gràfics sobre les diferents etapes per les que ha passat Ravenna des del seu primer intent d'urbanització allà pels anys 70.

La mostra i degustació de vins fou presentada pel conegut vinater Miquel Oliver "de Son Caló". Entre els vins oferts hi havia el negre Montferrutx i els blancs Muscat i Celler de Son Caló, aquest darrer un dels millors aconseguits i alabats pel públic en general. Durant anys En Miquel Oliver ha anat fent proves amb distintes classes de raïms cultivats a les vinyes de la Colònia, arribant a obtenir uns excel·lents resultats que li han estat reconeguts i pre-

De La Colònia

Andreu Genovaro

miats a diferents indrets de la geografia espanyola.

"THE CREEK" UN NOU COMPLEXE TURISTIC A BETLEM

El passat 22 de juny s'inaugurà la primera fase de "The Creek" (nom que significa Sa Caleta). "The Creek" és un complex situat a Betlem que, una vegada acabat constarà de 103 apartaments amb una capacitat per a unes 250 persones i una sèrie de servicis com club social, bar i restaurant, dues piscines, locals comercials, zona ajardinada, etc.

La companyia promotora del projecte és Famer International S.A. i compta amb la Caixa Postal per el finançament de l'esmentat projecte. Amb el poc espai de 8 mesos s'ha construït la primera fase i es preveu que en el plaç de 2 anys quedin enllestides les dues fases restants. Un membre de la companyia afirmà que: "Es intenció de l'empresa obrir-se tant al públic espanyol com a l'internacional i que tenen previst invertir els beneficis a la mateixa illa".

AJORNADES LES OBRES DE LA CARRETERA C-712

Les obres del nou traçat i paviment de la carretera C-712 d'Artà al Port d'Alcúdia que haurien d'haver començat a principis de maig han sofert un nou retard; en aquests moments ningú sap quan començaran. Tant el Conseller Jeroni Saiz, com el Batle d'Artà Miquel Pastor, esperen que comencin d'un dia a l'altre. El propi president de la C.A. Gabriel Cañellas, explicava el retard al·legant que les empreses constructores s'havien vist desbordades durant tot l'any pel gran nombre d'obres que havien hagut de realitzar amb urgència degut a les pluges torrencials del passat setembre, que, com se recordarà, ocasionaren greus desperfectes a la xarxa de carreteres del Llevant mallorquí.

INAUGURAT UN NOU SUPERMERCAT

Coincidint amb les festes de Sant Pere, tingué lloc l'obertura d'un nou supermercat. Està en el carrer d'es Mollet, molt prop del Club Nàutic. Té una ampla gamma de departaments que van des d'alimentació (pescateria i carniceria) fins a confecció o calçat passant pels articles esportius. El nou establiment està regentat per Llorenç Planisi Escanellas i la seva esposa, i suposarà una millora en el servei al públic ja que en aquesta zona del poble no hi havia cap botiga de comestibles.

REFORMA EN ES MOLLET

Com que l'autorització per a l'ampliació del port es torba en arribar (las cosas de palacio van despacio) la junta directiva del Club Nàutic ha pres la decisió d'estrènyer el passadís que mira a la part nord del Mollet, augmentant així l'espai disponible en el port, la qual cosa facilitarà les maniobres especialment l'entrada i sortida de llanxes des de l'avarador.

EXPOSICIO DE PERE PUJOL PER LES FESTES DE SANT SALVADOR

A partir del dissabte dia 28 de juliol i durant totes les festes de Sant Salvador, l'escultor artanenc Pere Pujol tindrà oberta una exposició en la que es podran veure les darreres obres del conegut artista. L'exposició serà a caseva. El propi autor convida a través de Bellpuig tots els coloniers a visitar la seva obra.

NOTICIES

LA CAPELLETA DEL CENTRE

Les obres de remodelació de la capelleta del Centre Social, Oficines Parroquials i serveis (WC) estan ja en la darrera fase de realització. Esperam que el diumenge, dia 29 de juliol, estiguin ja a punt per a la seva inauguració. Aquest diumenge, per tant, a partir de les 5 de l'horabaixa fins a les 10 de la nit, si forces majors no ho impedeixen, les portes del Centre Social restaran obertes a fi que tots els qui vulguin puguin visitar aquestes noves obres. Cal dir que la seva realització ha estat possible gràcies a la col·laboració de tants artanencs que han participat en la campanya 100 x 1000. A ells d'una forma especial els convidam a la vegada que els agraïm la seva generositat.

El dijous i divendres, dies 26 i 27, farem una neteja general de la planta baixa del Centre Social. Convidam a les persones que ens vulguin ajudar que es posin en contacte amb Na Catalina Girart, Maria Oliver o Catalina Bisquerra

ECOS

Pendents del mes de MAIG:

NAIXEMENTS:

Dia 29. Guillem Roser Lliteras, fill de Guillermo i María Isabel. Rafel Blanes, 31.

Dia 29. Felipe José Carrillo Mislata, fill de José Luis i Virginia. Parres, 49.

Mes de JUNY:

NAIXEMENTS:

Dia 7. Carmen Troya Arévalo, filla de Rafael i Francisca. Bellpuig, 3.

Dia 22. Laura Rosselló Muñoz, filla de Juan Manuel i Josefa. Clota, 26.

MATRIMONIS:

Dia 16. Cosme Bauzá Gayá amb Maria Sureda Riera. Consistori, 19. Sant Joan.

Dia 23. Antonio Alcarria Cibeiro amb Catalina Llaneras Esteva. Bellpuig, 24.

PENSAMENTS

ECOLOGIA I TURISME:
DOS FENOMENS
INTIMAMENT RELACIONATS

El Turisme és, sense cap dubte, el fenomen social i econòmic més rellevant de les nostres Illes. Avui som, globalment considerats, terres i pobles receptors de Turisme. És una realitat òbvia i, com veurem, de conseqüències plurals, que cal afrontar sense complexos i amb tot el rigor intel·lectual possible.

Pel que fa a l'Ecologia, resulta evident que el creixement incontrolat del Turisme en els darrers trenta anys és la causa més important de la desfeta ecològica a les Illes Balears. Per això no podem parlar d'Ecologia sense parlar de Turisme. Ambdues realitats i la seva interrelació mereixen una consideració ben atenta.

La cara positiva del Turisme

Si tractam dels "béns" del Turisme s'ha de dir, en primer lloc, que ha assegurat l'economia il·lenca i no només al nivell de la subsistència, sinó també al nivell d'una qualitat de vida acceptable i creixent i amb una distribució de renda suficientment generalitzada. El Turisme, avui com avui, podem dir que és "el pa" de les nostres Illes.

És obligat reconèixer-ho i treballar per salvaguardar i perfeccionar aquesta primera i complexa font d'ingressos per a la nostra societat.

Més enllà dels efectes econòmics, el fet turístic presenta aspectes positius molt importants: afavoreix una major disponibilitat interior de la persona a trobar-se amb els altres homes, amb la natura i amb Déu. Estimula la formació cultural, l'educació de l'esperit obert, universal, frater, el sentit hospitalari i les funcions ja clàssiques del temps lliure, descans, diversió i desenvolupament integral de la persona.

El Turisme és certament un vehicle de pau que aproxima els homes a un major enteniment i convivència. El Turisme, en la seva condició de mobilitat gojosa, gratificant i enriquidora per a l'ésser humà, ha afavorit contactes d'amistat i comprensió entre els nostres pobles i una gran diversitat de persones i comunitats. Ha estat per a nosaltres un vertader i privilegiat mitjà de comunicació social i d'obertura al món.

Pels creients, el fet turístic és també una ocasió magnífica per viure pràcticament l'ecumenisme -és a dir, l'acostament entre les diferents confessions religioses- en un clima de llibertat, de convivència, respecte i ajuda fraternal.

Tots aquests beneficis del Turisme han enriquit els nostres pobles, afegint diverses qualitats a les seves virtuts ancestrals i obrint-los a nous i valuosos horitzons humans i culturals.

La cara negativa del Turisme

El Turisme, però, ha comportat també importants efectes negatius per a les nostres Illes. Com són, entre altres:

- L'erosió continuada dels signes d'identitat dels nostres pobles.
- Una baixada considerable en certs valors religiosos i morals de tipus personal i familiar.

- La imposició de criteris purament mercantilistes que fan veure el turista només com a possible font d'ingressos i la indústria turística com un mitjà d'enriquiment ràpid i sense gaire contraprestacions socials ni culturals.

- El desequilibri del repartiment de beneficis entre capital i treball i entre els diversos nivells professionals.

- La configuració d'una classe treballadora amb notable inestabilitat laboral que viu habitualment la tensió del contrast entre el seu món personal i familiar, aclaparat de feina i de limitacions econòmiques i el món turístic en què treballa, on mana l'oci i, freqüentment, l'ostentació econòmica.

- El creixement continuat del materialisme, del consumisme i de l'hedonisme, com a fruit dels doblers fàcils i de criteris estranys acríticament acceptats.

- L'abandonament d'alternatives econòmiques al Turisme, almanco parcials i certament d'un elevat grau de qualitat social i ecològica, com l'agricultura, les indústries artesanals i altres que l'experiència ha demostrat viables.

Però, sense cap dubte, com dèiem al principi, un dels efectes més negatius i greus del Turisme a les nostres Illes ha estat fins ara i continua essent el fort impacte produït sobre l'Ecologia.

(De la Carta dels Bisbes de les Illes sobre Ecologia i Turisme)

DEFUNCIONS:

Dia 6. Miquel Torres Piris, a. Gucuxo. Margalida Esplugues, 15. 69 anys.

Dia 6. Margarita Llaneras Lliteras. Jaume II, 7 (Colònia). 83 anys.

Dia 7. Cristóbal Garau Garau, a. Ros. Pou Nou, 13. 77 anys.

Dia 9. Miguel Sureda Massanet, a. Melindro. Crema, 35. 82 anys.

Dia 13. Francisco Cursach Cursach, a. Bunyola. Sta. Catalina, 25. 70 anys.

Dia 21. Pedro Bonnin Picó, a. Guixó. Verge Maria, 18. 74 anys.

Recepta de...

Albergínies mexades

Ingredients: Es calcula una albergínia mitjancera per cap. Carn magra de porc feta a tires (tres o quatre per cada mitat d'albergínia). Salsa de tomàtica feta amb alls i prebes vermells. Fatates frites com a guarnició.

Se les lleva el capoll, es netegen i es xapen per la mitat i es fan tres talls al llarg de l'albergínia per la part de dedins. Es salen i es posen girades pels talls dins un plat a fi de que tirin la verinada. A l'entretant es posa en adob la carn amb sal i pebre i també es fa la salsa. Quan ja han tirat la verinada les albergínies, es posen les tires de carn dins els xaps de les albergínies i es fregeixen per les dues cares i es colliquen dins una graixonera on se les cobreix amb la salsa de tomàtiga i se'ls deixa pegar dos "glecs-glecs". Bon profit.

Madò Antònia Servera "leva"

LES CAMINADORES

Na Catalina Sastre, Cirera, na Catalina Garau, Barbassa, i na Joana Aina Muntaner, Flor, ja fa una vintena d'anys que surten plegades a caminar. Va començar na Cirera, per consell del metge i les altres dues prest la seguien perquè si caminar era bo per a una, també ho devia ser per a les altres dues.

"Solem sortir des nostre carrer, que és es Mestral, i partim cap en es Trial. Després passam per s'Institut, Rafel Blanes i cap en es Coll de n'Abrines. Hem escurçat un poc sa volta, perquè abans la fèiem més llarga. Ara devem fer entre dos i tres quilòmetres cada dia"

"Que si estam millor? No és que estiguem millor, sinó que hem tornat joves!"

"En s'hivern feim un altre itinerari. Solem sortir cap a ses Païsses i arribam fins en es creuer que hi ha passat cas mecànic Morey. Tornam voltar i cap a cases"

ELS EXCURSIONISTES

Cinc artanencs feren una escapada fins a Assen, que és a Holanda. Motiu? assistir a la disputa del Gran Premi de Motociclisme d'aquella ciutat. "És com la catedral dels grans premis, on hi ha més ambient de tots el del circuit". Amb les seves respectives motos, en Jaume Genovard (Yamaha FZR100), en Sebastià Sansaloni (BMW K75), en Manuel Bonnín (Yamaha XJ600) i en Joaquín i n'Antoni Ortega (que compartien una Yamaha XJ600) partiren dia 23 de juny i, després de recórrer 4.400 km, tornaren a Artà dia 3 de juliol dematí. La seva cita, com hem dit, era el Gran Premi que es corria dia 30 a Assen. Vegeu-los a les fotos tot xarpats.

Aprofitaren per fer turisme, sobretot a l'anada, perquè la tornada

va ser gairebé d'una tirada. Passaren per París, Bèlgica, Luxemburg, arribaren a Amsterdam... però el que més els va agradar varen ser les carreteres. I tenir una xerradeta amb en Salvador Cardús, un dels seus ídols i que va segon a la classificació del mundial.

Del que veren els va cridar l'atenció les bones carreteres i la bona conservació i senyalització. Ciutats netes i tot a punt de revista. Trobaren bon temps, llevat d'un dia en què observaren que amb un no res el temps muda i de sol passen a pluja. La gent, molt amable.

Els ha agradat tant que s'han convidat per tornar a un altre GP l'any que ve... si les dones hi consenten, com és de suposar.

Les tertúlies

Un dissabte al revolt de Ses Païsses

Fa tretze anys que es va començar la tertúlia sota l'envelada al pou de Costa i Llobera, al revolt de Ses Païsses. Ens ho expliquen els presents: en Miquel Pipo, en Jaume Valent, en Tomeu Seu, en Miquel Pinzell, en Pep Mayol, en Martí Butlo i en Francisco Jiménez.

Avui són pocs, perquè és dissabte, però solen ser entre vint i trenta. Fins i tot han arribat a quaranta-cinc. Juguen a truc i tuti loco, per passar el temps. També fan tertúlia i el tema preferit (no ho volien dir de tot d'una) són les dones. "I de què hem de xerrar? de mascles? Una és bona i l'altra també". "Sense voler arribes a acabar allà mateix". "És que noltros ja no duim negocis...". "I si passa una jove...".

Hi ha un jardinet i en Miquel Pipo és l'hortolà: "Sí, un hortolà xerec perquè tenc poques plantes. Feia dos anys que l'havíem abandonat, però enguany l'hem refet".

Un lloc agradable i entretingut, on no molesten i, sobretot, no són molestats. Per molts d'anys!

Miquel Tous Alzina, campió de la Challenge

En els cinc dissabtes de juny es varen disputar les etapes de la I Challenge Intersocial Comarca de Llevant per a cicloturistes, organitzada pels Clubs de la comarca, entre els quals el C. C. Artanense que hi participà amb un equip de vuit corredors. La sorpresa va ser que el guanyador, i líder des de la segona etapa, va ser en Miquel Tous Alzina, Funtillo, un aficionat de 32 anys que corr per passar el temps.

Bellpuig.- Miquel, com va néixer aquesta carrera?

Miquel Tous Alzina.- La començaren a moure els de Manacor davant l'èxit que té la del Pla. Començaren com a de per broma però aviat la idea va fer forat i ens hi convidaren. És una carrera per categories segons l'edat. Jo som de la categoria B. En Guillem Timoner, que també hi participava, era de la C. Varem fer cinc etapes. A la primera, a Manacor, vaig fer el 8 a 16 segons. La segona, de Sant Llorenç, la vaig guanyar. Vaig fer el dotze a Felanitx, on arribàrem tots plegats. Tercer a la quarta, a Son Servera, i vuitè a Artà, la darrera, a onze segons del guanyador. Vaig acabar de líder absolut.

B.- Però ho vares ser gairebé tot el temps...

MTA.- A partir de la segona. A Es Rafael ens vàrem escapar jo i dos manacorins. A l'entrada d'Artà els vaig fugir i a St. Llorenç ja els duia mig minut i l'20 al grup. Així vaig agafar el liderat i a la resta d'etapes vaig poder mantenir les diferències.

B.- Correu per passar el temps, no?

MTA.- Sí, però varen ser unes car-

teres que des del primer dia es varen agafar fora bromes. Els d'Artà teníem un poc de por perquè no estàvem acostumats a rodar en un grup tan gros. Els favorits eren els manacorins amb els quals ja ens coneixíem d'entrenar a l'hivern pel seu polígon industrial. Ells funcionaven bé, a més, alguns havien estat corredors, i eren més que els altres pobles.

B.- I el teu equip, com va funcionar?

MTA.- Em feren una feina boníssima, sobretot en Julià Casellas que té una certa experiència i és molt cerebral; però m'ho he hagut de guanyar. El darrer dia ja només érem sis i els manacorins onze i atacaren des d'un principi, i no paraven. Al final en Rigo va fugir i em va posar les coses difícils. A Son Servera em duia 52 segons i podia guanyar. El meu equip ja no em podia dur més i em va tocar pegarami. Jo coneixia la carretera i m'ho vaig jugar tot, a la mala. És un trajecte que el tenc ben conegut i sé bé quins esforços hi puc fer. Al final va anar bé perquè li vaig reduir les distàncies. Va ser dur, molt dur.

B.- Però ara n'estàs content...

MTA.- Sí, sobretot per l'equip perquè ha estat excel·lent. No podem demanar res més per ser el primer any. L'any que ve, amb més experiència, ens toca anar encara millor.

B.- Hi ha hagut ambient?

MTA.- Molt bo, tant entre els espectadors, especialment a Artà, com entre els participants. Tots compartíem l'aigua, fèiem broma... bons companys.

B.- Quant de temps fa que et dediques a la bicicleta?

En Miquel abans de començar la darrera etapa, sortint de fer la inscripció

MTA.- Ara farà tres anys que el grup es va formar. Feim una sortida junts cada diumenge matí i solem fer uns 80 km. Ara no tants, sobretot durant el mes de juny a causa de la carrera; però també hem passat dels 100. I un pic anàrem i tornàrem de La Calobra, que són 165.

B.- I el teu ritme entre setmana?

MTA.- Faig tres sortides setmanals, dimarts, dimecres i dijous, ara a les vuit del vespre, i faig 38, 40 o 50 km a una mitjana de 32/33 km/hora. Equipatge? em basta bé, tirant a bo.

B.- Què és el que t'agrada de la bicicleta?

MTA.- A mi m'agrada fer esport i la bicicleta la trobo ideal. Em va ajudar a deixar de fumar, em manté en bona salut, em relaxa de la feina i dels problemes i és molt agradable passejar. A vegades t'enfades o et canses amb excés, però l'endemà estàs com a nou. Valdria la pena que sortissin joves amb afició a la bicicleta, no per a la competició, sinó per a la simple pràctica esportiva i la vida en grup. Fer esport ensenya molt i la bicicleta la pot tenir i usar qualsevol. A més, pots sortir tot sol i quan a tu et ve bé, no depens de ningú.

Els components de l'equip, abans de la darrera etapa

Donam l'enhorabona a en Miquel i a tots els seus companys d'equip, per l'èxit que han aconseguit. Ells han fet un grup entorn d'una pràctica amb què entrenen-se i mantenen bona forma. N'hi ha de totes edats: en Miquel no és ni el més jove ni de molt el més vell.

NOTICIES DEL C. D. ARTA

Inici d'entrenaments

Dimarts dia 10 varen començar els entrenaments. A la foto podeu veure-hi tots els que hi eren. Hi falta gent que va arribar una mica tard, com en Piris, Colorado... i els juvenils Grillo, Mestre i Quetglas. A destacar les noves incorporacions d'en Julià Massanet, en Planisi, Tòfol Artigues, Jaume Palou, Jordi Caldentey, Remacho i Jordi Sancho. Ens deia el president que la intenció és fer un equip de només artanens.

Presentació

El dia de Sant Jaume tindrà lloc la presentació de l'equip. Es disputarà un partit contra el Badia de Cala Millor. En aquest partit, que començarà a les set de l'horabaixa, s'estrenarà la nova il·luminació. Vegeu-ne un detall a la foto adjunta.

Juvenils

Sembla que s'han dissipat les temors sobre l'equip de juvenils i que l'equip de cadets del C.D. Avance no els perjudicarà ja que s'han aplegat jugadors suficients per cobrir la temporada. La direcció tècnica serà a càrrec d'en Pep Genovard i d'en Toni Brunet.

Torneig de Sant Salvador

Ja s'ha confeccionat el calendari del torneig, que serà triangular i amb els equips que havíem avançat. En el programa de festes trobareu dia i hora de

C. D. Artà

cada partit. Observeu que comencen tard ja que no hi ha por de manca de claror.

Rumors

El primer el podem desmentir. Ha circulat que l'entrenador de la temporada passada, en Miquel Bestard, havia denunciat el seu contracte perquè no l'havien liquidat de tot. Interrogat el president, se n'ha estranyat perquè, va dir, "estam ben d'acord amb ell per arreglar-ho". Posats en contacte amb en Bestard ens ha assegurat que tot està arreglat.

El segon fa referència a una factura per material esportiu, pendent de la lliga passada i que semblava que l'Ajuntament assumiria. Corre el rumor que l'Ajunta-

ment no ha decidit res sobre això. El president no ha pogut informar perquè era un tema que gestionava el secretari anterior, però que confia que es solucionarà perquè en cas contrari podria ser molt negatiu. El regidor Maria ha manifestat que saben que hi ha aquest deute però que l'Ajuntament en tot cas es plantejarà incloure'l dins el conjunt de l'ajuda anual que dóna a les associacions i clubs, entre els quals el C. D. Artà, ja que l'any passat hi va haver la corresponent ajuda.

Torres per a la nova il·luminació del camp de futbol.

Cartes al director

Contestació del CLUB DEPORTIVO AVANCE a l'escrit publicat en aquesta revista el 29/6/1990, amb el títol NOTICIES DEL C.D. ARTA. Al respecte la directiva del C. D. Avance vol aclarir que no ha estat decisió nostra la inscripció d'un equip de cadets, sinó dels pares i dels mateixos jugadors, els quals foren convocats una vegada mantenguda la reunió amb el C. D. Artà i se'ls exposà la possibilitat de passar directament a l'equip de juvenils. La majoria de pares i la totalitat de jugadors s'hi negaren al·legant que eren massa

Els cracks artanencs

CASTAÑER. - El veterà cavall Castañer, de dotze anys, és un cavall que últimament està de moda dins l'hipòdrom de Manacor on corre dins la categoria III amb els millors cavalls nacionals de la pista. Va començar de jove a Son Pardo conduït pel mestre Julià Arnau i posteriorment per Salvador Piña. Ja a Manacor va ser conduït per Miquel Bauçà.

Va ser adquirit per la colla de joves artanencs formada per Biel Pascual, de Sa Cova, Miquel Àngel Gili, Salero, Joan Amorós, de sa Font Calenta, i Guillem Sureda, d'es Sementeret. Actualment és dels tres primers.

Se'n pot destacar el seu poderosíssim remat: sol tenir una darrera volta molt forta. També destaca la seva manejabilitat perquè hem de tenir en compte que és conduït pels tres propietaris a raó de dues carreres per hom. I la seva regularitat: en Castañer sempre sol realitzar la carrera sobre 1'25"5/1'26"5. També resalta el seu estil característic, és un cavall amb xuleria.

Té un rècord de 1'23"2 a Son Pardo. És fill de Volcan Joly i Unica Dior. El seu padrí patern és Kerjaques, pare de molts de cracks de 1'17 i alguns de 1'15 i 1'14. Els materns són Dior i Petronia.

joves per a aquesta categoria i era ben probable que no guanyassin cap partit en tota la lliga. Davant aquesta negativa la directiva optà per inscriure l'esmentat equip de cadets.

El que més ens estranya d'aquest escrit és que segons el C. D. Artà no hi ha resposta oficial a la reunió mantenguda amb nosaltres. Demanam disculpes públicament ja que nosaltres pensàvem que amb l'assistència del segon vicepresident i delegat de juvenils del C. D. Artà, don Antonio Díaz Ferrera, a la convocatòria de pares i havent-s'hi pres una decisió definitiva quedava contestada la seva petició. Entenent que no ha estat així prometem que en futures ocasions contestarem per carta certificada dirigida al Sr. President.

La Directiva del Club Deportivo Avance vol deixar ben clar que l'objectiu d'aquesta carta no és amb ànim de crear polèmiques entre les dues directives ja que pensam que les relacions entre els dos clubs haurien de ser excel·lents, perquè la nostra única missió és promocionar la pedrera que en definitiva és a benefici del C. D. Artà i dels aficionats al futbol.

La Junta Directiva C.D. Avance.

Artà, 11 de juliol de 1990.

Hípiques

Després d'una aturada involuntària tornam encetar la crònica del que passa dins el món de les carreres de trot.

La primera cosa a ressenyar és que l'hipòdrom de Son Pardo ha passat a mans del Consell Insular de Mallorca i aquest canvi ha suposat passar a fer carreres els divendres a la nit. Per tant ara tenim carreres el divendres a la nit a Son Pardo i el dissabte a la nit a Manacor. Als dos llocs comencen a les 20:00 hores.

Quant a fets esportius destacarem els premis aconseguits per Petruska dins la categoria de foment, les col·locacions aconseguides pel cavall de la quadra Ses Eres, Jeremi, a Manacor, després d'unes setmanes sense córrer. Castañer aconseguia també un segon lloc a 1'25"4 i Estivalia donava senyals de recuperar-se fent un quart a 1'27.

També el dissabte dia 7 de juny a Manacor E. Marisol, conduïda per Gaspar Rayó a 1'23"7, feia primer.

El dissabte 30 de juny reapareix Maika de Ego, l'egua d'en Sebastià Esteve, de ses Terres, conduïda per Antoni Esteve, fill d'en Gustí.

Enhorabona grossa a la quadra de Na Borrassa pel primer lloc aconseguit pel seu producte Riggy (Eliphor-Twiggy Pride) a Son Pardo rodant a 1'34. Parlant de productes joves que ofereixen grans expectatives, hem de parlar també del quart lloc de Rigoletto (Elios de Courcel-Quenia Kahn) a 1'37, propietat dels germans Fuster.

També en aquest darrer mes en Morellet ha aconseguit un primer lloc a 1'26"5 conduït per Pep Galmés. Junita s'ha classificat dins els dos hipòdroms mallorquins i, per acabar, informarem de la venda de Pontons, propietat de Mateu Vicens, que l'ha venut als manacorins.

Chaude Fontaine II

"A LAS BUENAS NOS DE DIOS, compañero del alma. ¿Qué? ¿Qué tal estamos?" "Com un peix nedant dins un bassot de pols". "¿Tan difícil te resulta hablarme más claramente? ¿Por qué empleas un palabreo tan pardá? Mira que me has soltado una, que ni el Guerra en sus buenos tiempos". "I de quin parauleig es tracta?" "Ya estamos otra vez metidos en vereda. No me bastaba lo del bassió y ahora ésa del parauleig". "Escolta: un bassiot nostro és un charco teu i el palabreo vostro és el parauleig meu". "Anda ya! Toma lenguaje del auballó!". El peninsular de la Península Ibèrica està picat i llançat. "¿Cómo se presentan las fiestas hogaño?" "Lo mateix que antany". "Y dale que te pego! ¿Por qué no dices igual que el año pasado?" "Jo t'ho he dit". "Y un jamón! A propósito, mi abuelo, allá en Córdoba, me acaba de mandar un hermoso palillero para que me monde la dentadura. Dígame en mallorquín tal evento". "Sa meva padrina, des de Córdoba, just ara m'ha enviat un formós portaescudradents perquè em neteji sa barra-menta". "¿Sabes qué te digo? Que solo he entendido el final. Algo así relativo a la menta. Vámonos a tomar una!" "Anem-hi tornei. Així fugirà es rovei a sa garganxa". "Lo que sea. Y que por ancha no quede!"

EN TONI DE SON PORC té a gust anomenar la seva granjeta de Sa Font amb el sobrenom de Ca'n Miseri. No obstant això, En Toni davalla cap a la vila amb la sàrria plena de queviures. Per tant, res de misèria. Si fa no fa el cas, millor seria dir-li ca un poc de tot. Ara el que realment és deplorable i llastimós és la misèria de la Creu Roja de Sa Colònia de Sant Pere. Mira que no dispondre d'una trista Zodiàc per salvament de nàufregs. Fets com el de Sa Duaia del proppassat dissabte, dia 7 de juliol, poden tenir repetició i, en cassos semblants, què es pot fer? Res en absolut. Potoiar d'impotència, tampoc és una solució. Nosaltres pensam que s'hauria de cantar la veritat a les autoritats començant pel ministre de torn. El mal és que tots els governants, més que nedar, el que saben de carrera és guardar la roba. No hi ha dret. Una persona fa el bategot i a beure sense set. Que els responsables de proveir la nosta Creu Roja fan el sord? Idò... quan algun d'ells

Xerrim-Xerram

véngui de vacances, li pispam la seva barca i si vol surtir a la mar, que ho faci a peu, que de més grosses se n'han vistes dins la democràcia.

A LA FI, GERMANS I GERMANES, els clients i clientes de Son Allanguidor s'han dat compte d'aquella terrible i apocalíptica sentència del Sen Reviscolat: "Carn fa carn i magror mosques". Perquè de temps ençà n'hi havia qualcuna més transparent que un fogasser. La miràssiu per quesvulla que la miràssiu, el resultat de la fitada sols era un caramull de perns cordats d'ossos, que no congriava, per manca de llacor, ni una colla de puces. Ara tot ha canviat per bé. Les popes han tornat a son lloc i les galdufes tornen estar a cobri. Es que, ben mirat, feien el paper de madò Coloma, o sigui que lo que guanyava amb so cul ho fotia amb sa poma. Hi havia qualche homo més avorrit que l'acàcia del Mirador, que després de 60 anys de veure desastres, decidí fer-se l'abrer, sense atendre els consells sanitaris sobre les excel·lències de l'eutanàssia voluntària. I no hem d'oblidar que porcs i dones, com més grassos més bons. Me voleu dir, quin objecte pugui ser colgar-se amb una maleta de rejilla i fil de pues? Si és el que aquell marit ens confessava: "Jo tem que qualsevol vespre no la trobaré. De fa temps tenia s'impressió de jeure totsol si no fos que sa rima de s'orinal pujava més amunt que ses meves necessitats".

HI HA COSES QUE NO TENEN TERME MIGNIPARTIO. La setmana passada, s'aturà un cotxe de lloguer, davant es Millac amb dues colles d'estrangers pigards com un lladró i més

blancs que la xuia de damunt s'esquena. Davallen del Suzuki i xamporradament es dirigeixen a nosaltres: "Escoltin. Quan s'inagura aquest velòdrom?" "Vostès van errats. Això és sa Depuradora". "No, no i no. Aquest recinte serà una pista de bicicletes". "Prenguin prim o gruixat, això va a tast i a gust. Les he dit i torn dir, que aquestes piscines han de ser sa Depuradora d'aigües residuals". "Molt bé, senyor, no s'enfadi". "I aquest edifici des costat, què és? Un Bar Restaurant?" "Si fa". "I quines especialitats serveixen?" "Carn fresca a rompre i guinavetades a la mala". "Però no hi ha lleterero". Com és diu aquest establiment?" "S'escorxador, per servir-los".

contestador

83 50 33

automàtic

ENDEVINETA de Pere Xim

Solució al número 29:
Sa doma d'un trotó

Ell ha donat el rollet
sense por de fracassar
l'han tornat a votar
passant pel lloc estret.
Es un homo condret
i mal d'esclovellar
Vos ho dic tot cap dret.

Solució al proper número